

NACHIYAR THIRUMOZHI

(TAMIL)

This book is published with the financial assistance of TIRUMALA TIRUPATI Devasthanams under their Scheme Aid to publish religious books

55738

Published by

Prof K. Vengatachalam, M A

நாச்சியார் திருமொழி I

முதற்பதிப்பு : ஜூன், 1991

பதிப்புரிமை ஆசிரியர்க்கே

விலை ரூ 20-00

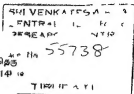
விதிகளை உரிமை

பூவழகி பதிப்பகம்

29/2 சீனிவாச பெருமாள் சாலை தெரு

இராயப்பேட்டை சென்னை-600 014

தொலைபேசி 867189

NACHIYAR THIRUMOZHI (TAMIL)

Author : Prof K. Vengatsachalam M A
Thandalar ilam,
3 Kemp Road, Bangalore 560 005

First Edition : June, 1991

Copies : 1000

Published With financial assistance from
Tirumala Tirupati Devasthanams Tirupati

Copy right : With the author

No of Pages : 122

Price : Rs 20/-

Size : D/D 1/16 Size

Printers : Moovendhar Achagam
Royapettah
Madras 600 014

முகவுரை

ஆழ்வார்க்கு பகதிக் கடலில் ஆழந்தவர்கள் அறிவில் ஆழம் உடையவர்கள் அவர்தம் பாடல்கள் பக்திச் செறிவுடையன மறைப பொருளை விளக்குவன தமிழ் வேதம்—தமிழ் மறை எனப் போற்றப்படுவன “நாவாயிரத் திவனிய பிரபந்தம் என்னும் பெயரால் வழங்கி வரும் நிறப்பித்தூரியன

ஆழ்வார்க்கு பணவிருவருள் கோதை எனனும் ஆண்டாள் ஒருவரே பெண்பாவார் அவர் பெண்மையின் திருவுருவாகத் திகழ்ந்தார்

இறைவனைப் ‘பரமானமா எனனும் உயிர்களைச் ‘போனமா என்னும் ஆனறோர் நறிப்பிடுவா சீவானமாக்கல் இறைவனாகிய பரமானமாளிடம் செறிந்த அன்பு கொள்ள வேண்டும் செறிந்த அன்பு என்றால் என்ன? அதனை உவமை மூலம் விளக்கலாம் காதலிஒருத்தி தன் காதலனிடம் காட்டும் காதலாகிய அன்பு போல அமைவதே செறிந்த அன்பு ஒவ்வொரு சீவானமாவும் தன்னைக் காதலியாகவும் இறைவனைக் காதலனாகவும் கொண்டு இறைவனிடம் செறிந்த அன்பு செழுந்த வேண்டும் ஆனே ஆயினும் பெண்ணே ஆயினும் பரமானமாகவ அசீவானமா நோக்கும்போது தன்னைக் காதலியாகவே கொள்ளல வேண்டும்

ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் தாங்கள் ஆடவராக இருந்த போதினும் தமமை நாயகியராகவும் இறைவனை நாயகனாகவும் கொண்டு அன்பு செழுந்ததெய்தினனர் என்புருசப் பாடியுள்ளனர். இதனைக் ‘கடவுள் மாட்டு மாஸிடப் பெண்டிர் நயத்தல எனக் கூறுவர் இவ்வகையில் ஆடவர் ஒருவர் தம்மை நாயகியாகக் கருதிக் கொண்டு கடவுளாகிய நாயகனை வரித்துக் கொள்ளலாம் எனினும் பெண்டிர் ஒருவா தாம் பெண்ணாகவே இருப்பதால் இறைவனை நாயகனாக வரித்துக் கொள்ளுவதில் கிளர்ந்தெழும் பாடுபாடு ஆய்வுப்பாகவே இருக்கும்ன்றோ? அதனால் பகதியில் பெண்பாவார் தனிச்சிறப்புகளு உரியவராகின்றனா இந்த நோக்கில் ஆண்டாளின் பகதியுணர்வைக் காண்டல் வேண்டும்.

‘குடிக்கொடுத்த கடர்க்கொடி’ என்றும், ‘நாச்சியார்’ என்றும் பாராட்டப்படும் ஆண்டாள் பாடி அருளியவை ‘திருப்பாவை’ ப பாடல்கள் மூலமும், நாச்சியார் திருமொழிப் பாக்கள் நூற்று நாற்பத்து மூன்றும் ஆக 173 பாடல்களாக இவற்றுள் திருப்பாவை மூலமும் ஓரளவு மக்களிடையே பரவியுள்ள என்னும், நாச்சியார் திருமொழிப் பாக்கள் அந்த அளவில் பரவவில்லை திருப்பாவையின் பொருளை அனைவரும் உணர்ந்து கொள்ளும் வண்ணம் திருப்பாவை பவவேறு உரைகளுடன் வெளியிட்டுள்ளது நாச்சியார் திருமொழியை அவ்வாறு மக்கள் உணர்ந்து கொள்ள உதவும் வகைபடக்கமான நூல் இதுவரை வெளியிட்டுத் திருப்பாவைத் தெரிவிப்பவை அக்குறைவை நிறைவிடப் பதற்காகவே இச்சிறுநூல் வெளியாகின்றது.

ஆண்டாள் அருளிய ‘நாச்சியார் திருமொழியில்’ மொத்தம் பதினாற்து திருமொழிகள் உள்ளன ஒன்று இரண்டு மூன்று ஏழு எட்டு, ஒன்பது பத்து, பதினொன்று பன்னிரண்டு பதின்மூன்று, பதினாற்து ஆகிய பதினொரு திருமொழிகள் ஒவ்வொன்றும் பத்துத் திருப்பாசரங்களையும் நான்கு நூறு ஆறு ஆகிய மூன்று திருமொழிகள் ஒவ்வொன்றும் பதினொரு திருப்பாசரங்களையும் கொண்டவை இத்திருமொழிகள் பதினாற்தும் ஆண்டாளின் கடவுட்காதலைத் தெளிவுற விளக்குகின்றன கண்ணலில் சிறப்பு களையும் திருவினைவாடல்களையும் கூறுகின்றன பவவகை வாப்பு வடிவங்களுடன் மிளிர்வினதன உவமை மூதலிய அணிகளால் ஒலிக்கின்றன உலக வழக்கும் பழமொழிகளும் பெற்றுத் திகழ்கின்றன ஒவ்வொரு திருமொழியின் இறுதிப் பாசரமும் அத் திருமொழியை ஒதுவதாய் விளையும் பயனை எடுத்தியம்புகின்றது அப்பாசரத்திலே ஆண்டாள் தம்மை விவரித்துரைப்ப பெரியாழ்வாரின் மகனாகக் கூறிக் கொள்ளுகிறார்.

மூதல திருமொழியில் ஆண்டாள் தம்மைக் கண்ணலிடம் கூடும்படிச் சாமதேவனை வேண்டுகிறார் ‘மாண்டவர்க்கென்று பேசுப்படியை வாழுவியனை’ என உறுதியாகக் கூறுகிறார்.

இரண்டாம் திருமொழியில் இடைச் சிறுமியர் தாம் கடடிய சிறநிலைச் சிதைக்க வேண்டாமென்று கண்ணனை வேண்டிக் கொள்கின்றனர் பிறகாவத்தெழுந்த பிள்ளைத்தமிழ் எனும் சிறநிலையத்தின் உறுப்பாகிய சிறநிற பருவத்தின் தோற்ற வாயினை இங்குக் காண்கிறோம்.

கண்ணன், ஆயச்சிறுவியின் ஆடைகளைக் கவர்ந்து கொண்ட போது, தமது ஆடைகளைத் தருமாறு கூர்நம்பர் வேண்டுவதாக மூன்றாம் திருமொழி அமைந்துள்ளது.

தலைவி தன் காதலனுடன் கூடுவதற்கே விழைகிறாள் தலைவனின் தன்னை வறது கூடுவானோ இல்வையோ என்று மயங்கிக் கூடல் இழைத்துப் பார்க்கிறாள். கூடுமானிதே கூடு கூடவே என்று கூடல் இழைத்துப் பார்க்கும் நிகழ்ச்சியினை நான்காம் திருமொழி விளக்குகின்றது.

ஐந்தாம் திருமொழி ஆண்டாள் தம் காதலனாகிய கண்ணன் வரும்பாறு கூடியருளுமாறு சூயினை வேண்டுவதாக அமைந்துள்ளது. திருவாசகத்தில் அமைந்துள்ள சூயிற்பததினை இது நினைவூட்டுகிறது.

ஆறாம் திருமொழி ஆண்டாள் தாம் கண்ட கன்னின் வழி யாகத் திருமண நிகழ்ச்சிகளை மூறைப்படுத்திக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு திருமண நிகழ்ச்சிகளை வேறு யாரும் தொகுத்துப் பாடியதாகத் தெரியவில்லை.

ஏழாம் திருமொழி கண்ணன் திருக்கையில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீவிசயினைப் பவ்வாறு புகழ்ந்து கூறிக் கண்ணனின் வாயச் சுவை, நாற்றம் பறந்த சலினை நோக்கி வினவுவதாக அமைந்துள்ளது.

எட்டாம் திருமொழி, கண்ணனிடம் மேகத்தைத் தூதனுப்பும் 'மேகவிடுதாது ஆகும்'

ஒன்பதாம் திருமொழியில் ஆண்டாள் திருமாவருஞ்சோலை ஏம்பெருமானை வழிபடுகின்றார்.

பத்தாம் திருமொழி, ஊர்க்கோடல் முதலிய பூசகனையும் சூயிலகை, மயிலகை, மேகம் கூடல் முதலியவற்றையும் நோக்கிக் காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவியாகத் தலைவி தன் பிரீவுத னுன்பத் தைக் கூறுவதாகும்.

பதினேராம் திருமொழியில் தலைவி தன் தலைவனாகிய மாயன் செய்கைக்கு மாம பொறாது தாயமார் முதலியோரை நோக்கி வருந்திக் கூறுகிறாள்.

பனவிரண்டாம் திருமொழியில் தலைவி தங்கனைக் கண்ணன் உடன் இடத்திற பொண்டு சேர்க்குமாறு உறறாளை வேண்டிக் கொள்கிறாள்.

பதினமூன்றாம் திருமொழி தலைவி, கண்ணன், அளித்த ஆடை முதலியவற்றைக் கொண்டு தன் வாட்டத்தைத் தனக்கு மாறு கறுவதை விளக்கும்

பதினான்காம் திருமொழி வினா விடைவாக அமைந்து விருந்தாவனத்தில் கண்ணனைக் கண்ட நிழ்ச்சிவபக் கறுவ தாகும்

நாசரியார் திருமொழி பக்திச் சுவையும் இலக்கிய எழிலும் தீனநாத ஒதவார் உளனதனைக் கொள்ளை கொள்ளும் எனபது தெளிவு

என அருமை நனைபரும் உடன்பிறவாச் சகோதரருமான புலவர் திரு மா விசுவநாதன் அவர்கள் என்பால் பரிமுகை கூறி இவ்வனம் ஒரு நூல் வெளியிட வேண்டும் எனத் துணிபுதன பலனே இந்நூல் ஆகும் பாடல்களைப் பனமுறை மீண்டும் மீண்டும் படித்ததற்கும் பாடத் பொருளை நுண்ணிதாக அறிந்து கொள்வதற்கும் இவ்வுரைபினைத் தெளிவாக அமைத்த வழியை படிவு தீட்டுவதற்கும் அவர் பேருதவி செய்துள்ளார் கூடர் உதவியின்றேன் இந்நூல் வெளிவரும் வாய்ப்பு இருத் திருக்காது எனபது முற்றிலும் உண்மையாகும்

கைமமாறு கேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என்னாறறும் கொக்கோ உரை

என்ற குறளை நினைத்து அவரைப் போற்றுகிறேன்

நாசரியார் திருமொழி அனைவருக்கும் வினாக்கள் வேண்டும் என்ற சருத்தில ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் எவ்வ நடைபில் தெளிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளன வைணவப் பெரியார் பெரிய வாசகரான பிள்ளை போன்ற பேரறிஞர்களின் உரைகளை உளவ கொண்டு உரையினை எவ்வளவு எளிமையாககித தரமுடியுமோ அவ்வளவு எளிமையாககித தந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது டாக்டர் மு வ அவர்களின் 'திருக்குறள் தெளிவுரை நூல் அமைந்துள்ளது போல் இதனாலும் ஒரு பக்கம் பாடலும் அதன் எதிர்ப் பக்கம் உரையுமாக அமைந்தனனது நூலின் இறுதியில் குறிப்புரையும் பாடல் முதற் குறிப்பும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன

இதனால் வெளிவருவதற்குப் பொருள் உதவி செய்துள்ள திருமலை—திருப்பதி தேவகிதானததின்சீக்கும், இந்நூல் வெளி வரப் பேருழைப்பும் ஊக்கமும் நலகிய புலவர் திரு மா வி அவர்களட்கும் இதனைத் திறம்பட அச்சிடடுக் கொடுத்த மூலே நதர் அச்சுததின்சீக்கும் நூலின் முடிவு அடையில் இடம் பெறும் ஆண்டாள் திருவுருவப்படம் வரைந்துதவிய ஒவியர் திரு ஜமால் அவர்களட்கும் ரச உளம் நிகற நயறி உரியதாகும்

இதனால் வெளியிடுவதற்குச் செந்தமிழ்ச் செலவா, கணிக் காவலர், டாக்டர் ம் பே ஜெயராமன் அவர்கள் எனக்கு அளித்த ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஁ளவியடங்கா அவாகடகு என பணிவாரீத வணக்கமும் உளமாரீத நன்றியும் உரியன

என அன்பிறஞரிய நண்பரும் திருப்பதி திருவேங்கடவன் பலகணிக் கழகத் தமிழத் துறைத் தலைவருமான பேரா டாக்டர் பொன் செனீராசன் அவர்கள் எனக்கு அளித்த ஁ழ்ச்சியும் பெரிதா஁ம் அவாகட஁ம் என உளமாரீத நன்றி உரியதா஁ம்

இதனால் அச்சேறி வெளியருவதற்கு உரியன யா஁ம் செயது உதவிய என அருமை இளவல—செனனை குருநானக கல்தூரித் தமிழத் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் திரு அ இளமவழுதி அவர்களின் பேருதவியை ஁னதும் மறவேன அன்புடன் அவரை வாழ்த்தி மகிழ்க்கின்றேன்

இளவனம்

பெங்களூர் 5 }
10 4 1991 }

தண கி வேங்கடாசலம்

உள்ளுறை

	பக்கம்
1 ஆண்டாளி வரலாறு	9
2 தனியன்கள்	12
3 முதலாம் திருமொழி	14
4 இரண்டாம் திருமொழி	— 22
5 மூன்றாம் திருமொழி	— 30
6 நான்காம் திருமொழி	— 38
7 ஐந்தாம் திருமொழி	— 44
8 ஆறாம் திருமொழி	52
9 ஏழாம் திருமொழி	58
10 எட்டாம் திருமொழி	64
11 ஒன்பதாம் திருமொழி	— 70
12 பத்தாம் திருமொழி	76
13 பதினொன்றாம் திருமொழி	82
14 பன்னிரண்டாம் திருமொழி	— 88
15 பதினமூன்றாம் திருமொழி	94
16 பதினான்காம் திருமொழி	100
17 விளக்கக் குறிப்புகள்	106
18 செய்யுள் முதற் குறிப்புகளாற்	121

ஆண்டாள வரலாறு

ஆண்டாள பெரியாழ்வாரா பெற்று வளர்த்த பெண்ணொடி
திருவிவிலிபுத்தூரில் பெரியாழ்வார் வடபெருங்கோவில் உடை
யானாகிய திருமாலுக்குத் திருநந்தபுரம் அமைத்து மனாத
தொண்டு செய்து வந்ததா அந்த நந்தவனத்தில் திருஆடிப்பூர
மண கொத்திக் கொண்டிருந்ததப்பாது அம்மண்ணில் திருஆடிப்பூர
நாளில் கண்டெடுத்த குழந்தை ய ஆண்டாள பெரியாழ்வாரா
அம்மகளுக்குக் கோதை என்ற பெயர் சூட்டித் தம் திருமகளாகக்
கொண்டு வளர்த்து வந்தா

கோதையின் திருவுள்ளத்தில் திருமாலாகிய இறைவனையே
நாயகனாகக் கொள்ள வேண்டும் என்ற வேட்கை எழுந்தது
அதனால் தந்தையாரா திருமானுக்கெனக் கடிக் வைத்திருந்த
மாலையை நாக்தோறும் தான சூடி அழகு பார்த்து மகிழ்வா
னார் அதன் பின்னரே அம்மாவை இறைவனுக்குச் சூட்டப்
பட்டது இது பெரியாழ்வார்க்குத் தெரியாது இப்படிப் பல
நாட்கள் கழிந்தன ஒரு நாள் இதனைப் பெரியாழ்வார் பார்த்து
விட்டார் தம் மகன் செய்த செயலைக் கண்டு சினங்கொண்டார்
அன்று இறைவனுக்கு மாவை சாததவினை அளித்தல் இறைவன்
அவர் கனவில் 'இன்று ஏன் மாவை சாததவினை? என்று வினவ
ஆழ்வார் தம் மகனின் செயலைக் குறிப்பிட்டார் இறைவன்
'அவன் சூடிக் கொடுத்த மாலையே எனக்கு மிகக் விருப்பம் என
அருளினா அன்று முதல் ஆழ்வாரும் தம் மகளாரின்
பெருமையை உணர்ந்த, இறைவன் அருளியபடி நாள்தோறும்

‘கோதை குடிக் கொடுத்த மாணயி’ரெனயே இறைவனுக்கு
குடடி வருவார் ஆயினார்

குடிக் கொடுத்த கடர்க் கொடியாகிய ஆண்டாள் ஆழந்த
பக்தியில் நிறந்து விளங்கித் திருப்பாவை, நாசரியார் திருமொழி
செய்தருளினார்

ஆண்டாள் மணப்பருவம் எய்தியபோது, தந்தைமார் மணம்
செய்தேக விரும்பினார் ஆண்டாள் மானிடலாக் கென்று
யேசகப் படிவ வாழ்விலேன திருவரங்கத் தமமானுக்கே
வாழ்க்கைப்படுவேன என்று உறுதி மொழிந்ததா திருவரங்கா
ஆழகார கனலில் தோன்றி ‘உமது மகனைத் திருவரங்கத்திற்குக்
கொண்டு வாரும் அவனை நாம் மணந்து கொள்வோம் என்று
அருளினார் அதுமட்டுமன்றித் திருவரங்கச் செவ்வனார்
திருவரங்கத்தினுள்ள தம் அடியாளாக் கனலிலும் தோன்றி
நீங்கள் திருவிவளிபுத்தூர் சென்று ஆண்டாளை அழைத்து
வாருவகள் என்றும் அருளிச் செய்தார் ஆண்டாள்
திருவரங்கத்துக்கு மணிப் பங்குகில் அழைத்ததுர்ப பெற்றார்
அழிய மணவாளன் திருமண்டபம் அடைந்த ஆண்டாள்
திருமணக் கோதைதுடன் திருவரங்கப் பெருமாளை அணுவி
வணங்க, இறைவனும் அவரை ஏற்று அருள் புரிந்தான்

திருவாடிப் பூரத்துச் செகத்துதித்தான் வாழியே
திருப்பாவை மூப்பதும் செப்பினான் வாழியே
பெரியாழ்வா பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளை வாழியே
பெருமபுதூர் மாமுனிகுருப் பிள்ளையான வாழியே
ஒருநூற்று நூற்பத்து மூன்றுரைத்தான் வாழியே
உயர்அரங்காக் கேகண்ணி உககத்தித்தான் வாழியே
மருவாரும் திருமலை வளநாடி வாழியே
வண்புதுவை நகரக்கோதை மலப்பதவகள் வாழியே

ஆனடாள பாடியருளிய
“நாச்சியார் திருமொழி”

தெளிவுரை

நாசசியரா திருமொழித் துணியன்கள்

வெண்பா

அல்லிநாள் தாமரைமேல் ஆரணங்கின் இனதுணைவி
மல்லிநா டாண்ட மடமயில்—மெல்லியலாள்
ஆயா குலவேந்தன் புகததாள் தென்புதுவை
வேயா பயந்த விளகரு

1

கட்டளைக் கலித்துறை

கோல்சு கரிசங்கை மாயன்செவ வாயின் குணமலினவும்
சீதை தள்ளதென திருமலி நாடி செழுவகுழைமேல்
மாலைத் தொண்டதென னரங்கருக கீழும் மதிப்புடைய
சோலைக் கிளி அவள் தூயநத பாதம் துணைநமக்கே

2

—திருக்கண்ணன் மயில்—யாண்டான்

நாசரியார் திருமொழித் தனியன்கள்

தெனிவுரை

விவகிபுத்தூர் வேயா குலத் தலைவரான பெரியாழ்வார்
பெற்ற விளக்காகிய ஆண்டாள அழகிய இதழ்களையுடைய
அன்றனாத தாமரை மலரில் உறையும் திருமகளின் தோழியும்
மவலிநாட்டை ஆண்ட இளமயிலும், மென்மைத் தன்மை
உடையவளும், இடையா குலத் தலைவனாகிய கண்ணனின்
திருமேலியிற் பொருத்தியவளும் ஆவாள்

1

அழகிய சம்பனை நோக்கித் கண்ணனின் சிவந்த வாயின்
சிறப்பியல்புகளைக் கூறுமாறு கேட்கும் மண்புடைவளளும்
தென்திரு மகளி நாட்டுத் தலைவியும் தன் அழகிய கூந்தலின் சூடிய
மாகையினைத் தென்னரங்குப் பெருமானாகுகக் கொடுக்கும்
பெருமையுடையவளும் சோவைக்கிளி மோல இனியமொழியினை
யுடையவளும் ஆகிய ஆண்டாளுடைய தூய திருவடிகள் நமக்குத்
துணை

2

முதல திருமொழி

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

தையொரு நிங்கனும் தரைவிளக்கித்

தணமண டலமிட்டு மாசிமுன்னாள
ஐயநுண மனறகொண்டு தெருவணிந்து

அழகினுக் கலங்கரித் தனங்கதேவா!
உய்யவும் ஆங்கொலோ? என்றுசொல்லி
உள்ளையும் உயிரையும் தொழுதேன
வெய்யதோ தழனுயிற் சகசரகங்க
வேங்கட வறகொனை விதிகிறறியே

1

வெள்ளநுண் மனறகொண்டு தெருவணிந்து

வெளவரைப் பதனமுன்னம் துறைபடிந்து
முள்ளுயில் லாசகனளி யெரிமடுதது

முயன்றுனை நோற்கினதேன காமதேவா!
கள்ளவிழ பூங்கனை, தொடுததுக் கொண்டு
கடல்வண்ணன னன்பதோ பேரெழுதி
புள்ளினை வாயபிளந தானென்பதோ
இலக்கினிற் புகவெள்ளை எய்கிறறியே

2

முதல் திருமொழி

ஆண்டாள தனனைக் கண்ணாவிடம்

கூட்டுமபுகை காமதேவனைத் தொழுதல்

காமதேவனே! நான் கைத்திங்கள் முழுவதும் கண்ணை
எழுந்தருளும் இடத்தைத் தூயமைப்படுத்தி, அழிய பெரிய
கோலமிட்டு, மாசித் திங்களின் முற்பாடிலிய தெருவெயலாம்
அழிய நுண்மணல பரப்பி, அழகு மிகும்படி மேலும் நன்றாக
அலங்கரித்து, நான் வாழவும் கூடுமோ என்ற விருப்பத்தாலே
கண்ணிடம் முறைவிட்டு, உன்னையும் உன் தம்பியையும்
தொழுதேன கொடிய நெருப்பினைக் கக்குகின்ற சகரப்
படையினைக் கையிலேந்தியிருவேன்கடவாவிடம் எனநாச
சோததருள வேண்டும்

1

காமதேவா! நான் வெள்ளை நுண்மணல கொண்டு தெருவை
அலங்கரித்து, மிகுத தெருப்பத்தரு முன் நீராடி, முன் எழும்பு
முதலியவை இல்லாத தூய உளிந்த விறகினை நெருப்பினிட்டு
மூய்நிசுடன உனக்கு நோன்பு நோற்றினதென் தேன ஒழுகும்
மலரம்பு தொடுத்ததுக் கொண்டு கடல வண்ணக் பெயர் எழுதி
பகாசரலின் வாயினைப் பிளந்தான் என்ற இவ்வினிய எனனை
எய்வாயாக

2

மகதநன னறுமன குரு-கமன

கொண்டுலுப் போதுறா னடிவணங்கி
தத்துவ யிவியெனது கெஞ்செரிது

வாசகந நழிதனுனை வைதிடாமே
கொத்தலாபுங கண்ணநொடுததுச சொகாடு
கோலிகதன எலபதோர யேரலுதி
விததகன வேவரட வரணினனறும்
விளகுகினிற புரிவனனை விசிகயிறறியே

3

கவரின புராணரீன பேரெலுசிர

கதவந கொடிசனும் தூவசங்கனும்
கவரிப் பிணாககனும் கருபயுகினறும்
காடடிதந தோனகண்டாய சாமதேவா!
அவரைப் பிராயக தொடங்கினறும்
ஆதரித தெழுந்தவென தடமுனைகன
துவரைப் பிரானுககே வகதயிறதுத
தொழுதுவைத தோனகனை விநிசகிறறியே

4

வானிட வாலுமதுவ வானவாகரு

மறையவா வேளவியில வகுத்த அவி
கானிடத திரிவதோர கரிபுருவது
கடப்பதும் மோப்பதும் செயவதொப்ப
வானிட யாழிசவ குத்தமறிகன(று)
உன்னித தெழுந்தவென தடமுனைகன
மானிட வாகுகென்று பேசகப்படுக
வாழ்கில தோனகண்டாய, மனமதனே!

5

மனமதத மனமும் மூஞ்சு மனமும் பிராண்டு மூன்று வேளையும்
 உன திருவடி தொழுது உண்மை தவறியவன என்று உளம்
 கொடுத்தது இகழ்ந்து உன்னைத் திட்டாதவாறு நீ மலரம்பு
 தொடுத்தது கொண்டு, சோவந்தோ என்ற பெயர் எழுதி
 வித்தகனாகிய வேங்கடவாச என்னும் விபகலிதில புருஷாறு
 என்னை விதிப்பாயாக 3

காமதேவனே! தொன்மையானவனே! உன் பெயரைச்
 சுவரில் எழுதி, உனக்குரிய மீன சொடிகளையும் குதிரைகளையும்
 கவரிமான்களையும் கரும்பு விவசினையும் படைத்த
 வணங்கினேன் இனம் பருவம் முதல துவரைப் பிராணாய
 கண்ணனை விரும்பித் தினாந்தெழுந்த என்னுடைய பருத்த முலை
 களை அவனுக்கெனநே உறுதி செய்து அது நிறைவேழம்படி
 உன்னைத் தொழுதோ விரைவில் காக்கும்படி 4

தேவர்களுக்காக மறைப்பவர்களை வேளவியில் இட்ட அரிசனை
 காட்டின இரீயும் நமியொன்று வந்து துணைக்கொண்டு
 மோந்து பாப்பதைப் போல, திருமேனியில் சகிரமும் சங்கும்
 தரித்த கண்ணனுக்காக என்று எண்ணிக் கிளாந்தெழுந்த என்
 பருத்த முலைகளை மாவிடர் உரிமையாக்கிக் கொள்ளுதல் என்ற
 பேச்சு எழுந்தால் மனமதனே! நான் உயிர் வாழ மாட்டேன்
 என்பதை அறிந்து கொள் 5

உருவுடை யாஇனை யாச(ள)நலனா

ஒதுதுவல லாககளைச கொண்டுவைகல

தெருவிடை யெறிசொண்டு பவஞனிநாள்

திருநதவே கோற்கினதேன் காமதேவா]

கருவுடை மூயிலவனாளை காயாவனனை

கருவினை போல்வனனை கமல்வனனைத்

திருவுடை மூகந்தினில திருக்கண்களால்

திருநதவே கோகிகனக கருளுகண்டாய

6

காயுடை னெலொடு கருமபகைத்து

கடடி அரிசி அவலஅமைத்து

வாயுடை மறையவா 'மாதிரததால்

மனமதனே! உளனை வனவஞகினதேன்

தேசமுள அளந்தவன திரிவிச(சி)ரமன

திருக்கைக ளாலளனைத் தீண்டுமவனனை

சாயுடை வயிறுமனை தடமுறையும

தரணிமில் தலைபுகழ் தரகிறறியே

7

மாகடை யுடம்பொடு தலைபுகழி

வாய்ப்புறம் வெருததொரு போதுமுண்டு

தேகடைத் திறலுடைக காமதேவா!

கோற்கின்ற கோளபினைக குறிக்கொள்கண்டாய

பேசுவ தொன்றுண்டிவ(கு) எம்பெருமனை |

பெண்கையத தலைபுடைத் தாகஞவனனை

கேசவ நம்பியைக காலபிடிப்பான

என்னுயிப் பேறெனக(கு) அருளுகண்டாய

8

காமதேவா! அழகிய வடிவும் இளமையும் சாம நூல் அறிவும் உடைய பெண்களுடன் சென்று நாளதோறும் கண்ணன் வரும் தெருவில் அவனை எதிரீ கொண்டு, பங்குனி நாளில் மனத தெளிவுடன் நோன்பு நோற்கின்றேன் நீருண்ட கருமேகம் போலவும் காயாம்பூப் போலவும் கருவினை மலர் போலவும் விளங்கும் யீனையுடைய கண்ணன் தன் செந்தாமரை போன்ற முகத்தில் உள்ள திருக்கண்களால் என்னை நன்றாக நோக்கும்படி அருள்வாயாக 6

மனமதனே! பசுவியை நெனவும் கரும்பும் வெள்ளமும் அரிசியும் அவனும் படைத்தது, சாம நூற்புனையும் இசையோடு ஒதும் திறமையும் உடைய மறைவவர்களின் மந்திரத்தால் உன்னை வணங்குகிறேன் திரிவிக்கிரமனாக அவதரித்து மூவுலகையும் அளந்த நெடுமால் தன் திருக்கண்களால் என்னைத் தீண்டும்படி அருளி, அதனால் என் ஒளிபுடைய வயிறும் மென்மையான பருத்த முலைகளும் இவ்வுலகிலையாதத புஷ்டி பெறச்செய்வாயாக 7

புகழும் ஆற்றலும் மிக்க காமதேவா! எம்பெருமானே! அழக்சேறிய உடம்புடனும், விரித்த சுந்தலுடனும், வெண்தத வாழ்வுடனும், ஒரு வேளை மட்டும் உணவுண்டு நான் நோற்கின்ற நோன்பினை நின்னவின் வைத்தாக கொள் இப்போது நான் உன்னிடம் சொல்வது ஒன்று உண்டு என பெண்கை உயர்வடைபும் வண்ணம், இவள் கேசவ நம்பியின் திருவடிகளைப் பற்றுவான் என்னும் இடபேற்றினை எனக்கு அருள்வாயாக 8

தொழுதுமுப் போதுமுன ணு வணங்
 தாமரை தூயதொழு தேததுவினறேன
 பழுதினறிப் பாககடல வணனனுகசே
 பணிசெயது னாழப் பெநாவிடுநநான
 அழுதனூ(து) அமைந(து) அம் மாவழங்க
 ஆற்றவும் அதுவுனக(து) * நைககுங்கனடாய
 உழுவதோ எகுதநினை நுகங்கொடு பாயநது
 ஂட்டயின நிததுரா தாகொககுமே

9

கருப்புவிட மலாககணைக சாமவேனைக
 கழலினைப் பாரிநதவகோ கரியதை
 மருப்பினை பொசிததுப்புள வாயபினந
 மனிவணனற(கு) எனை வகுத்திட்டுளது
 பொருப்பன மாடம் பொலிநது தோனதும்
 புதுவையா கோளவிட்டு சிந்தனகோதை
 விருப்புடை இளதமிழ் மானைவலலா
 விண்ணலா கோணடி நன்னுதுவரே

10

சாமத்தவா! மூன்று வேதவாயு உண்கனத தொழுக உய
 அடிவனங்கித தூயமனா தூவி வழிபட்டுப் பொறநுரினதென
 உடவ நிறமுடைய திருமாலுக்குக் குறைவினகிர இருப்பனி செய்த
 வாரும் பேறு பெறா விட்டால் நான் நடுத்தடுத்த தடுமாறி
 'ஆமமா எனக் கத்தினால் அது மிரவும் உய சன்னகனக
 தாககும் (நீ அருளாவிடில் அது) உழவினற யருடுணை நபருடி
 கொண்டு விசைத தளவித தீவிவிடாமல் தூர நூலகைய
 போனததாகும் (அது உனக்குப் பழியனதோ?) 9

சருமபு விசையும் மலாமபும உடைய கையடுகைவின சிரவடி
 பனிந்து, குவையாட்டம் என்னும் காணை அலகும்படி தகை
 கொம்பினை ஒடித்து நானை வடிபவ வத? பாசரதனுடைய
 வாயினைக் கிழித்த மனிவை பாணாசிய திருமாலி ம என்னை
 சோதது விடு எனது மவை பொறை யானினை உய்னாகும்
 திருவிவலிபுத தூயின உவவவராயெ பெயிலாழ பரின இரும : னான
 கோதை பாடிய இனிய தமிழ்ப பாமாலை பாட வவவாசீ சேவா
 தலைவனாயெ திருமால்ன திருவடிசனை அடைவா 10

இரண்டாம் திருமொழி

எழுசீர் ஆசிரிய விருததம்

நாமம் ஆயிரம் ஏதந் தினற
நாராயணா நரணே உனனை
மாயி தளமக ளாகப் பெற்றநாம
எமக்கு வாகை தவிசுமே
காமன போதரு காலம் எனறுபவ
குனிநாள கடைபா ரிததேசம்
தீமை செய்யும் சிரீதரா! எங்கள்
சிறநில வந்நு சிதைபேசே

11

இளநு முறநும முதுகு நோவ
திருநதி கழததஇச சிறநிலை
நளநும கணநுந நோககி நாங்கொளும்
ஆவந தளனைந தனியிடாய
அளநு பாலக ளாயி ஆலிகை
மேலநு யினறநம் ஆதியாய
எளநும உளறநக கெவகன மேலஇரக
கமள ழாததெம் பாவமே

12

குண்டு நீருறை கோள நீ! மந
யானைகோள விடுநறாய! உளனைக
கண்டு மாறுநு வேங்கு ளைக்கடைக
கனகனா லிட்டு வாரியேல்
வண்டல நுணமணல தெளவி யாவவனைக
கைகளாற சிரமப் படடோம்
தெனடி ளரக்கடற பளவியாய! எங்கள்
சிறநில வந்நு சிதைபேசே

13

இரண்டாம் திருமொழி

ஆயா சூல்ப பெண்கள் சிறநில் சிதைக்க
வேண்டா என்று கண்ணனைவேண்டுநல்

ஆன்பரீகல் ஆயிரம் திருநாமகிகளால் போற்ற நின்ற
நாராயணர்! மனித சூதத்தில் இராமனரசுத தோன்றியவனே!
உன்னை எவ்வள மாயியாயிய யசோதை தன் திருமகனாகப்
பெற்றதனால் எங்களுக்குத் துன்பங்கள் வராமல் இருக்குமோ?
சாமதேவன் வரும் காலம் என்று பனதுனி நாளில் வீட்டு வாயில்
களை அழகு படுத்திஞோம் குறுமபுகள் செய்யும் சிரீதரனே!
எங்கள் சிறநிலை அதிகமாகாதே

11

ஊழிக்காலத்திலே திருப்பாறாடலில் ஆனிலை மேல்
சூழநீதையாகத் துயிசூற எங்கள் முதலவனே! இன்று முழுதும்
எங்கள் முதுகு நோவப் பொறுமையோடு இருந்து நாவ்கள் கட்டிய
இசிறு வீட்டை நன்றாகக் கண்டு மகிழ வீருமபுகள் எங்கள்
ஆசையை நிறைவேற்றித் தனிப்பாயாக உங்களு எங்கள் மேல்
எப்பொழுதும் இரக்கம் இல்லாதது நாவ்கள் செய்த
பாவமே

12

ஆழமான திருப்பாறகடலமீது உறங்கும் ஆண் சிவகமே!
சுஜேநநிரன் என்ற யானையை முதலையின் வாயிலிருந்து
சாத்தவனே! உன்னைக் கண்டு மயங்கும் எங்களைக் கடைக்கண்
சனால் நோக்கியருளி எங்களைத் துன்பப்படுத்தாது இருப்பாயாக
ஊண்டலிலுள்ள நுண்ணிய மண்ணைத் தென்னியெடுத்தது எங்கள்
வனைக் கைசனால மிகவும் துன்பப்பட்டுக் கட்டினோம் அப்படிச்
கட்டிய எங்கள் சிறநிலை பாற கடலில் பளரிகொண்ட பரமனே!
சிதைக்காதே

13

பெய்யு மாழுகில், போலவண்ணா' உன்ன
 பேச்சு செவகையும் எங்களை
 மைய வேற்றி மயக்க உனமுகம்
 மாய மந், நிரம் தானகொறோ?
 கொய்யா பிள்ளைகள் எண்பதஞ்(சூ) உளனை
 நோவ நாவசள உரைகலிலோம்
 செய்ய தாமரைக கண்ணினையு எங்களை
 சிறநிக வந்து சிந்தையேமே

14

வெளனை நுணமனல் சொன்னு சிறநில
 விசிகதி ரப்பட விதிவாயத
 நெளளி நாவகள் இழைத்த கோடம்
 அழித்தி யாலிலும் உனதனமேல்
 உள்ள மேல், யுருக மறவா
 உரோடம் ஒன்றுமில்லாம் கண்டாய
 கள்ள மாநவா செருவா உன
 முகத்தன கண்கள் அல்லவே

15

முற்றி நாத்திள கைக னோமலுரை
 போகதில தோமை நாடொறும்
 சிறநில மேலிடடுக கொண்டு நீசிறி
 துண்டு திளாளான நாமது
 கற்றி கோமக டமைய டைத்தரக
 காகு எங்களை முற்றவும்
 செறநு இவைகையைப் பூச நாகிய
 சேவகா எமமை வாறியேல்

16

மலை மூகம் போன்ற நிறமுடையவனே! செந்தாமரை மய
போன்ற கண்களை உடையவனே! உன் பேசும் செயலும்
எய்களைப் பிறதேற்றி மயக்குவதற்கு உன் மூகம் என்னமாயமோ?
மந்திரமோ? அற்புதம் என்றும், சிறுமியா என்றும் நீ எய்களை
இழைத்ததற்காக நாய்கள் நீ வருந்தும்படி எதுவும் சொல்ல
மாட்டோம் நீ வந்து எய்களை சிற்றிலை அழிக்காதே 14

வெண்மையான நுண்ணிய மணலைக் கொண்டு விதியில்
நாய்கள் உன் படைப்பினைப் போலவே அழகாகக் கட்டிய
சிற்றிலை அழகுசெட்சிதைத்தாலும் உன் உருகி வருந்துவது
அவ்வால், உன் மேல் சிற்றிலை கிளம் கொள்ள மாட்டோம் மாய
முடைய மாதவா! கேசவா! உன் மூகத்தின் இருப்பவை கண்கள்
அகிலவோ? 15

கடலில் அனைக்கடி அரசுகள் குலத்தை வேரோடு அழிக்க
இலங்கையில் போரா செய்த வீரனே! முலையும் தோன்றாத இளம்
பிள்ளைகளாய் எவ்விடம் நாள்தோறும் சிற்றில் கிதைத்தலை
ஒரு காரணமாகக் கொண்டு நீ வருவதில் ஒரு கருதலுண்டு
நாய்கள் அதனைப் புரிந்து கொள்ளும் அனவிறகக் கல்லாதவர்
களாக இருக்கிறோம் ஆகையால் நீ எய்களைத் துன்புறுத்தாதே 16

பெதம நனகறி வாக னோடிவை
 பேசி னாறபெரி தினகவை
 யாதும ஒன்றறி யாத பினனைக
 னோமை நீவிந தெனபயன?
 ஒந மாகடல் வண்ணா! உளமண
 வாட்டி மாரொடு குழுதும
 சேது பந்தம திருதறினாய! எவகா
 சிறநில வநது சிதைவேனே

17

வட்ட வாய்சசிறு தூதை யோடு
 சிறுகளகும் மணலும் கொண்டு
 இட்ட மாவிகள பாடு வோங்களைச
 சிறநில ஈடழிந தெனபயன?
 தொட்டு(உ)கந்ததுயி பேயக ன டாயநடாச
 சககரம் கைகில் ஏகறினாய
 கட்டி யுமகைத தாமஇன னாமை
 அறிநி யேகடல் வண்ணனே!

18

ஓற்றத தூடு புஞநது பினலாக
 காட்டிப் புனமுறு வனசெயது
 சிறறி னோடெவ களசிறதை யுமசிறதை
 கககட லையோ? கோவிநதா!
 ஓற்ற மண்ணிடம் நானி விண்ணுற
 நீண்டளநது கொண்டாய எமமைப
 பற்றி மெய்பபினக கிட்டக காவிரதப
 பககம் பிளறவா எனசொல்லா?

19

ஐலைகடவ வண்ணனே! செறு ஆணை கடடியவனே! நீ சொல்லும் சொற்களின் பொருள் வேறுபாட்டை அறிவக்கூடிய வர்களிடம் இச்சொற்களைக் கூறினால் அது மிகவும் சுவையாக இருக்கும் ஒன்றும்றியாத பிள்ளைகளாய் எங்களை நீ துன்புறுத்தி என்ன பயன்? நாங்கள் உன் மனைவிமராகனமீது ஆணையிட்டுக் கூறுகிறோம் எனக்கீ சிறுநிலை சிதைக்காதே 17

ஓரி பொருத்திய சக்கரப் படைவைக் கையில் ஏந்தியவனே! கடல வண்ணனே! வட்டமாக வாயினைபுடைய சிறுபாணையும் சிறுமுறமும் மணலும் கொண்டு, விரும்பி விளையாடுகிற எங்க ளுடைய சிறுநிலை அழிப்பதால் என்ன பயன்? எவ்வால் தொடரும் காலால் உதைத்தும் எங்களைத் துன்புறுத்தாதே உள்ளம் வெறுக்கும்போது வெண்கை கடடியும் இனிமை தராது என்பதை அறிவாயன்றோ? 18

கோலித்தா! நெடுமானாய் நின்று மண்ணையும் விண்ணை யும் அளந்து கொண்டவனே நீ எங்கன் முறறத்தின் இடையே புகுந்து, முகங்காட்டிப் புனமுறுவல் செயது எங்கன் சிறுநிலையும் சிதைதையவும் அழிக்கலாமா? நீ எங்களைப் பிடித்துத் தழுவின கொண்டால் அக்கம் பக்கம் நிற்பவர்கள் என்ன சொல்ல மாட்டார்கள்? (பலவாறு இகழ்வா) 19

|| சீதை வாயமுதம் உண்டாய் எங்கள்
சிறநிலை சிந்தையேல் || என்று
வீதி வாயனின் பாடும் ஆயா
சிறுவியா மழையைச் சொல்லை
வேத வாயத்தொழி லாகன வாழ்விலி
புத்தூர் மனவிட்டு சித்தனதன்
கோதை வாயத்தயிற் வலை வாகுறை
வினறி வைஞாதம் சோவரே

11 "சீதையின் வாய் அமுதினை உண்டவனே! எந்நகர் சிற்றில
 சிதைக்காதே எனறு வீதியின வினையாடும் ஆயர்கூலச் சிறுபிவர்
 கூறிய மழலைச் சொற்களை வினக்கி, வேதம் ஒதும் வாயினையும்
 வைதிகத் தொழினையும் உடையவர் வாழும் திருவிவனிப்
 புத்தூரின் தலைவராவிய பெரியாழ்வாரின் மகன ஆண்டாள்
 அருளிய தமிழ்ப் பாடல்களை ஒதவல்லவர் வைகுந்தம்
 சேர்வாரீகள்

20

முன்றாம திருமொழி அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

கோழிய கழப்பதள முன்னம்
குடைகதுர் ராடுவன்ன போகதோம்
ஆழியரு செவ்வா எழுந்தான்
அரவனை மேற்பள்ளி கொண்டாய்
ஏழைமை யாற்றவுந் படடோம்
இனியென்றும் பொய்கைகருவாரோம்
தோழியும் நானும் தொழுதோம்
துகிலைப் பணிததரு ளாயே

21

இதுவென புருந்ததிவ(கு)? அகதோ!
இப்பொய்கைக(கு) எவ்வாறு வந்தாய?
மதுவின துழாயமுடி மாலே!
மாயனே! எங்கள் அமுதே!
விதிமினமை யாலஅது மாட்டோம்
வித்தகப் பிள்ளாய! விரையேல்
குதிகொண(டு) அரவில நடத்தாய!
குருந்திடக கறை பணியாய்

22

எல்லே ஈதென்ன இளமை!
எமஅனை மாகாணில ஓட்டார
பொலர் வவ(கு) ஈதென்று கருதாய்
பூவகுருந் தேறி விருத்தி
விலவாலை இவைகை யழித்தாய! நீ
வேண்டிய தென்காடு தருவோம்
பலனாகும் காணாமே போவோம்
பட்டைப் பணிததரு ளாயே

23

மூனறாம் திருமொழி

[இடைக்குலப் பெண்களின் ஆடைகளைக் கவாந்து
கொண்ட கண்ணாவிடம் அவர்கள் ஆடை தருமாறு
வேண்டுகல்]

ஆதிசேடனாகிய பாம்பின் மேல் பள்ளி கொண்டவனே!
நாங்கள் சேவல் கூவும் மூன்று எழுந்த நன்றாக முழி நீராட
வந்தோம் இப்போது குமியலும் உதித்து விட்டால் ஆடை
களை நீ கவாந்து கொண்டதால் மிகவும் சிறுமைப்பட்டோம்
இனி எப்போதும் பொய்கைகளு வரமாட்டோம் தோழியும்
நானும் தொழுதோம் எங்கள் ஆடையைக் கொடுத்தருள்க 21

தேன நிகைந்த துணி மாகையை அணிந்த திருமாளே!
மாவனே! எங்கள் அழுதே! நிறை மிக்க சிறுவனே! காளிக்கல்
என்றும் பாம்பின் தலையின் மேல் குதித்து நடனமாடியவனே!
அந்தோ! நீ இவரு வந்து புருந்தது ஏன்? இப்பொய்கைகளு
எவ்வாறு வந்தாய்? மூன்றயற்றது எனபதால் உன்னைத் தழுவும்
அச்செய்கைச் செய்யமாட்டோம் குருந்த மரத்தில் விரைந்து
ஏறாதே அவருள்ள எங்கள் ஆடைகளைத் தந்தருள்க 22

கோதண்டம் என்னும் வில்வால் இலங்கையை அழித்தவனே!
இது என்ன சிறுபிள்ளைக் குழம்பு! எங்கள் தாய்மாரிகள்கண்டால்
ஏற்றுக் கொள்ளாமல் பழிப்பாரிகள் இது தகாத செயல் என்று நீ
நினைவாமல் மனீர்கள் நிகைந்த குருந்த மரத்தின் மேல் ஏறியிருக்
கின்றாய் நீ வேண்டியதை எல்லாம் கொடுப்போம் பலரும்
காணாதவாறு போய் விடுவோம் எங்கள் பட்டாடைகளைக்
கொடுத்தருள்க 23

பரகக விழித்தெனஞ்ஞக கோகவிப
 பவாஞ்ஞகடந தாடும சுன்னயில்
 தரககலில் வாகவண்ண கோகன
 அம்மரு கினறவா பாராய
 இரககமே லொளறு யிலாதாய்
 இவவகை வழித்த பிராளே
 குரககா(க) ஆவ(து) அறிநதோம
 குருகநிடைக கூறற பணியாய்

24

காணக கதுவிடு கினற
 கயலொடு வானை விரவி;
 வேண்ப பிடித்தெனனை மாகன
 ஓட்டி லென்னலினை யாட்டோ?
 கோலச சிறநாடை பவவுவ
 கொண்டு நீ யேறி பிராதே
 கோமை கரிய பிராளே
 குருகநிடைக கூறற பணியாய்

25

தடததவிழ தாமரைப பொய்ககத
 தாளகளசம காணக கதுவ
 விடததேன எறிந்தாமே போலே
 வேதனை யாறறவும் படடோம
 குடததை யெடுததேற விடடுக்
 கூததாட வலலாய கோவே
 படிதறையெல வாமதவிந(து) எவகன
 படடைப பணிததரு வாயே

26

செறிதும் இரக்கமற்றவனே! இவங்கையை அழித்த
தலைவனே! நீ எங்கள் ஆடைகளைக் கவரத்து கொண்டதால்,
பலரும் குடைந்து நீராடும் இசைகளையே நாவால் நாற்புறமும்
நன்றாக விழித்துப் பார்த்துக் கொண்டு, அடக்க முடியாது
தனமும் கண்ணீருடன் நிற்பதைப் பாராய நீ குரல்களின்
அரசன் என்பதை அறிந்தோம் குருந்த மரத்தின் மீதுள்ள ஆடை
களைக் கொடுத்தருள்க

24

அழகிய கரிய திருமேனியை உடைய தலைவனே! கயல்
மீனோடு வானை மீளும் சேர்ந்து எங்கள் கால்களைக் கடித்
கின்றன நாய்கள் குரல் கொடுத்ததால் கையில் வேலுடன் எங்கள்
தலைமயம்மார்களை வந்து உண்ணத் துரத்தினால் அது அழகிய
விளைவாட்டாய் இருக்கும் அதனால் எங்கள் அழகிய நெறாடை
களைக் கவர்த்து கொண்டு இன்னும் நீ மரத்தில ஏறியிராமல்,
குருந்த மரத்தில உள்ள ஆடைகளைக் கொடுத்தருள்க

25

குடத்தைத் தூக்கி ஆகாயத்தில ஏறிந்து குடக்கூத்து ஆடிய
எங்கள் தலைவனே! பெருமைபுடன் மலரீகின்ற தாமரைக் குளத்
தில தாமரைத் தண்டின் முடகில் எங்கள் கால்கை குதறுவதால்,
நஞ்சு மிக்க தேள் கொட்டியது போல் மிகவும் துன்பப்படோம்
நீ உன் குறும்புகளை எல்லாம் கைவிட்டு எங்கள் பட்டாடை
களைக் கொடுத்தருள்க

26

நீரிலே விளறபாக் கினதோம்
 நீதியை லாதன செயதாய்
 ஊரகம் சாஸனம் செயததான்
 ஊழியை லாமகனா வானே!
 ஆவம் உனக்கே புறடயோம்
 அம்மனை மாககனில் ஓட்டா
 போர் விடாயன்கள் படடைப்
 பூங்குருக தேறியி ராதே

27

மாமிமார மககனே யலலோம்
 மத்துயிங் கெல்லாகும் போகதான்
 தூமலாக கன்கள் வளர்த
 தொலலை இராத்துயில் வானே
 சேமமே லன்றிது சாஸ
 சிககென நாயிது சொன்னோம்
 கோமள ஆயா கொழுந்தே!
 குருநிடைக கூற பனியாய்

28

கஞ்சன் வலைவைத்த வளறு
 காரிருள எல்லில் யிழைத்து
 கெஞ்சுக கம்செய்யப் போகதாய்
 விளறஇக களனிய ரோமை
 அஞ்ச உரப்பாள அனோதை
 ஆணாட விடபுட புருகனும்
 வஞ்சகப் பேய்சசிபால் உண்ட
 மகிமைமி வீகூற தாராய்

29

ஊழிக் காலங்கள் எவ்வாறுநிறும் அழியாது நின்ற
அனைத்தையும் உணர்வதற்குநேர்! நாவகல் உன்னிடத்தில் அன்பு
பெயர்வரசனாகவே இருக்கின்றோம் நீ மூலையற்ற செயல்களைச்
செய்தாய் அதனால் நாவசன நீயே நின்ற வருந்துகின்றோம்
ஊரோ மிகவும் தொலைவில் உள்ளது இதனை எவகல் தாயமார்
களி கண்டால் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள் எனவே மலர்
நின்றதத் குருத மரத்தின் இன்னும் ஏறிக் கொண்டு இருக்காமல்
பட்டாடைகளைக் கொடுத்தது எங்களைப் போக விடுவாயாக

27

தூயமையான தாமரை மலர் போன்ற கண்களை மூடிக்
கொண்டு மிகப் பழங்கால முதலே இரவெல்லாம் உறங்கு
கின்றவனே! இடையா குலத்தின் இளவ் கொழுந்தே உனக்கு
மாயிமார்களின் பெண்களான எங்களைத் தவிர மற்றவர்களும்
இவ்வு வந்திருக்கிறார்கள உன் செயல் நன்மை தருவதன்று
என்பதை நாவகல் மிகவும் உறுதியாகச் சொன்னோம் குருத
மரத்தின் உள்ள ஆடைகளைக் கொடுத்தருள்க

28

கம்சன் உள்ளனைக் கொல்லச் சூழ்ச்சி செய்த அகில, இருள்
மிகுந்த இரவிலே தப்பிப் பிழைத்து, இன்று இங்கு நின்று கணவிய
ராகிய எங்களை நெஞ்சு நோவுமாறு செய்ய வந்தாய் உன் தாய்
வசோனையும் நீ அஞ்சும்படி உன்னை அட்டாமல், விரும்பியபடி
குறுமப்பு செய்ய விட்டிருக்கிறாள் வஞ்சகியாகிய பூதனை என்னும்
அரக்கியின் நஞ்சு கலந்த பாலை உண்ட நாளைமற்றவனே! எங்களை
ஆடைகளைக் கொடுத்தருள்க

29

கன்னிய ரீரா(டு)எங்கள் கம்பி
 கரிய பிராணனின் பாடடை
 பொன்னியல மாடங்கள் குழந்த
 புதுவைவா கோளபட்டன கோதை
 இன்னிசை யாரசென்ன மாலை
 சைரந்தும் வலைவா தாமபோய
 மன்னிய மாதவ னோடு
 வைகுந்தம் புகவிருய பாரே

30

இடைகாலப் பெண்களுடன் எங்கள் தலைவனாகிய கண்ணன்
செய்த விளையாட்டை, அழகிய மாலிகைகள் சூழ்ந்த திருவிளரி
புத்தூர்த தலைவா பெரியாழ்வாரின் மகளான ஆண்டாள
இன்னிசையுடன் சொன்ன பாடல்கள் பதினையும் ஒதவல்லவர்கள்
நிலைபெற்ற இறைவனாகிய கண்ணனுடன் வைகுந்தம் புகுந்து
வாழ்வார்கள்

30

நான்காம் திருமொழி

கவி விருத்தம்

தெளவி யாபவா கைதொழும் தேவனா
வளவா மாலிருநு சேவரை மனாளனா
பளவி கொளனும் இடத்தடி கொட்டடக
கொளனு மாகிலநீ கூட்டு கூடவே!

31

காட்ட ல வேங்கடம் கண்ண புரக்கா
வாட்ட யினறி மலிறநதுறை வாமனன
ஒட்ட ரு வந்தென கையபற்றித் தன்னொடும்
கூட்டு மாகிலநீ கூட்டு கூடவே!

32

பூம் களபுகழ வாளவா போற்றுவதற்
காம களஅளி வானுதல் தேவரி
மாம களமிரு சீவக தேவாதம்
கோம களவரின கூட்டு கூடவே!

33

ஆயசசி மாகளும் ஆயரும் அஞ்சிடப்
பூத்த நீங்கடம் பேறிப் புகம்பாயாது
வாயத்த காளியன மேலாட மாடிய
கூத்த னாவரின கூட்டு கூடவே!

34

நான்காம் திருமொழி

கூடல் இழைதல்

தெளிந்த அழிவுகூடலோர் பலரும் வணங்குகின்ற தேவனும்
வளனனும் என்னை மனநது கொள்வதற்காகத் திருமாலிருந்
தோலை மலையில் வந்துள்ளவனும் ஆகிய கண்ணபெருமான
பசிலி கொள்ளும்போது, அவன் திருவடிகளைப் பிடித்து விட
அவன் இசைவானாகில் கூடலே நீ கூடுவாயாக 33

காடு குழந்த திருவேங்கடத்திலும் திருக்கண்ணபுரத்திலும்
வாட்டம் இல்லாமல் மகிழ்ச்சியுடன் தனியிருக்கின்ற வாமன
னாகிய கண்ணபிரான் விரைந்து ஓடி வந்து என் கைப்பற்றித்
தன்னோடு சேர்த்து அணைத்துக் கொள்வான் என்றால் கூடலே
நீ கூடுவாயாக 32

மளரில் வாழும் பிரமனும் புகழ்மிக்க வானவானும்
பேரறுத்தருளிய பெருமகனும், ஆழகிய ஒளி பொருந்திய
நெறநிலையகூடல் தேவியின் திருமகனும் மிக்க புகழ்கூடல்
வாகுதேவரின் தலைமை மிக்க மகனும் ஆகிய கண்ணபிரான்
வருவான் என்றால் கூடலே நீ கூடுவாயாக 33

இடைசியரீகனும் இடைவரீகனும் அனாதி நடுங்கும்படியாக,
பூக்கள் நிறைந்த உலர்மான கடம்ப மரத்தின் மேல் ஏறி, ஆழமாக
புகும்படி நீரில் பாய்ந்து அவநித்த தகரீவகன் என்ற நாகப்
பாய்பின் தலைமேல் கூததாடிய கண்ணபிரான் வருவதாய்
இருந்தால் கூடலே நீ கூடுவாயாக 34

மாட மாளிகை சூழ்ந்து ரைப்பயி
நாடி நன்தெரு வினாடு வேவந்திட (டு)
ஒடை மாமத பாணை யுதத்ததவன
கூடு மாகிலநீ கூடிடு கூடலே!

அறந வனமரு தமமுறி யாடை
கற்ற வனகரு சனைவரு சனையிற
செற்ற வளதிக ஸூமமது ரைப்பயி
கொற்ற வளவரின கூடிடு கூடலே!

அன்றின னாதன செயகிக பாணலும
ரின்ற னீளமரு துமளரு துமபுளலும
வென்றி வேலலிறல கஞ்சலும வீழ்முள
கொன்ற வளவரின கூடிடு கூடலே

ஆவ ல்ளபுல்ட யாதம மனத்தனறி
மேவ ல்ளலினர சூழ்ந்துவ ராபதிக
காவ ல்ளனனறு மேயதது வினையாடும
கோவ ல்ளவரின கூடிடு கூடலே

கொண்ட கோலக குறஞரு வாயசென்றறு
பனடு மாவலி தளபெரு வேளலில
அண்ட மும்லில லுமஅடி யொன்றினால
கொண்ட வளவரின கூடிடு கூடலே

மாட்டமாலிகைகளை சூழ்ந்த வடமதுரைநீர நம் தெருவழியே வந்து, நெறதிப்பட்டதையும் மததடுகையும் உடைய பெரிய யானையைக் கொன்ற கண்ணபிரான எண்ணக் கடுவானாகில் கூடலே நீ கடுவாயாக 35

முதலும் முடிவும் அறிதவனும் மருதமரங்களை முறியும்படி தவழ்ந்தவனும், கம்சனை வருசனையால் அழித்தவனும் புழு பெற்று விளங்கும் வடமதுரைநீர மன்னனும் ஆகிய கண்ணபிரான வருவானாகில் கூடலே நீ கடுவாயாக 36

அன்று தனக்குத் தீமை செய்த சிசுபாலனையும், உயிற்று நின்ற மருத மரங்களையும் தனனைக் கொல்ல வந்த எருதுகளையும், நாரை வடிவில் வந்த பகாகரனையும், பெற்றியேனினையும் வீரத்தினையும் உடைய கம்சனையும் அழித்த கண்ணபிரான வருவானாகில் கூடலே நீ கடுவாயாக 37

ஆர்வமும் அன்பும் உடைய அடியாடாகரின் உள்ளத்திலன்றித் தவகாதவனும், மணங்கமழும் சோலை சூழ்ந்த துவாரகைக்கு அரசனும், கன்று மேய்த்து விளையாடும் இடையனும் ஆகிய கண்ணபிரான வரீல கூடலே நீ கடுவாயாக 38

முன்பு வாம்ன் வடிவில் சென்று மாவலியிடம் (மூன்றடி மண் கேட்டு) விண்ணை ஓரடியாலும் மண்ணை ஓரடியாலும் அளந்து கொண்டவன் வருவான் எனில், கூடலே நீ கடுவாயாக 39

பழகு காளமறை வினபோரு னாயமதம்
ஒழுகு வாரணம் உய்ய அளித்த எம்
அழக னாஅனி ஆயசலியா சிந்தையுள
குழக னாவலில் கூட்டு கூடலே

பாடல் கூடல் உணாதல் புணாதலை
நீடு நின்ற நின்றபுகழ் ஆயசலியா
கூட னைக்குழற் கோதைமுன கூறிய
பாடல் பததுமவல் னாகலிலலை பாவமே

நாசுதோதும் ஓதப்படுகின்ற நான்கு வேதங்களின் பொரு
ளாய இருப்பவனும் கஜேந்திரனாகிய யானைக்கு முகதியளித்த
எலிகள் அழகனும், ஆயசரியா உலின் நறுன பொருத்தியிருப்பவனும்
ஆகிய எண்ணபிரான வரின் கூடவே நீ கூடுவாயாக 40

ஊடுதனையும் கூடுதனையும் குறைகளை உணரீதனையும்
உணர்ந்து புணர்தனையும் நிலையாகவுடைய நிறைந்த புகழ் மிகு
ஆயசரியர்கள் இழைத்த கூடையை பற்றி அழகிய கூந்தலை
புடைவ ஆண்டாள பாடிய பாடல்கள் பத்தினையும் வல்லவர்
அனுகூப பாவம் இவனை 41

ஐந்தாம் திருமொழி

மனனு பெருமபுகழ் மாதவன மாமணி
வண்ணன மணிமுடி வயகதன
தளனை உகந்தது காரண மாகளன
சங்கிலிக ரூபவழிக குண்டே
புளனை குருக்கதறி குாழல செருகதிய
பொதுமரினில் வாழுக குயிலே!
பள்ளிளப போதும் இருந்து விரைந்தின
பவளவா யளவரக கூவாய

42

வெளனை விளிசங்கு இடவகையிற கொண்ட
விமலன எனக்குருக காட்டாள
உளளம புகுந்தெளனை நகலிதது காநும
உயிர்பெயது கூததாட்டுக காணும
களளவிற் செனபகய பூமலா கோதிக
கனிததிகை பாடுவ குயிலே!
மெளன இருந்து யிழறறி யிழறறாதெள
வேங்கட வளவரக கூவாய

43

ஐந்தாம் திருமொழி

கண்ணன வரக கூவுமாறு குயிலை வேண்டுதல்

புரணு, குருக்கதறி, ஞாழல, செருந்தி முதலிய மரங்கள்
அடாந்த சோகையில வாழும் குயிலே! நிலைத்த பெருமிகுந்
உடைய மாதவனும், நீலமணி போன்ற நிறமுடையவனும்,
மணிகளி பதித்த முடியை உடையவனும் ஆன கண்ணனை நான்
விருமபிய காரணத்தால் என சங்கு வளையல்களை இழந்தல்
முறையோ? நீ ஆவன திருப்பெயர்களைப் பலமுறை சொல்லி
எப்போதும் நீலகாமல இருந்து எனக்குரிய பவனம் போன்ற
வாயினையுடைய கண்ணன் வகுமாறு விரைந்து கூவுவாயாக 42

தேனொழுகும் செண்பக மலரைக் கோதி மகிழ்ந்தது இசை
பாடும் குயிலே! வேண்மை நிறமுடையதும் சிறந்த ஒசையுடைய
தாமான சங்கிணை இடது கையில் ஏற்றிய விமலாபாய
கண்ணன, தன் வடிவனை எனக்குக் காட்டாமல், என் உலர்ந்த
நில புழுந்து ஒவ்வொரு நாளும் உயிர் கொடுத்ததுத் துன்பம் தந்து,
நான் கூத்தாடி வருந்துவதைப் பாராபயத்தையே தொழிவாகக்
கொண்டுள்ளான் ஆதலால் நீ மெளன இருந்து, தவறாக
எதுவும் கூறாமல் உன் மழையைச் சொல்லாள் என துன்பத்தை
எடுத்ததுச் சொல்லி எனக்குரிய வேங்கடவன் வகுமாறு
கூவுவாயாக 43

மாதலி தோழுனபு கோலகொள்ள மாயன
 இராவணன மேலசுர மாரி
 தாயதலை வறறறது வீழக தொடுத்த
 தலைவன் வரவெங்குய காணேன்
 போதலா காவில் புதுமணம் நாற்ப
 பொறிவண்டி காமரங் கேட(டு)உன்
 காதலி யோடுடன் வாழ்கூமி மே|என்
 கருமானிக கமவரக கூவாய

44

எனபுரு விமிள வேலகெடுங் கண்கள்
 இமைபொருந் தாயல் நாளும்
 துன்பக கடலபுகரு நவகுந்தன எனபதோ
 தோணி பெறாதுநல வினதேன்
 அன்புடை யாநரப பிரிவுறு கோவது
 நீயும் அறிதி சூமிலே|
 பொன்புகர மேனிக கருடக கொடியுடைப
 புள்ளிய நன்வரக கூவாய

45

மென்னடை யன்னம் பரந்து விளையாடும்
 விலலிபுத தூரஉற வானதன்
 பொன்னடி காண்பதோர் ஆகையி னாறான்
 பொருகயற் கண்களின் துருசா
 இன்னடி சிலகொடு பாலொ தூட்டி
 எடுத்த என் கோலக விவியை
 உன்னொடு தோழமை கொளருவன் சூமிலே|
 உல்களக தானவரக கூவாய

46

பூக்கள் மளரினெற சோலையில புதுமணம் கமழ, அழகிய வண்டுகள் பாடுகின்ற 'கோமரம்' என்ற இனிய இசையினைக் கேட்கும் கொண்டு உன் காதலிபுடன் கூடிவாரும் குயிலே! மூன்று மாதவி தேர் செறுதத, வஞ்சகனான இராவணனின் உணமைத் தலைகள் அறிந்திற்று விழும்படி அவன்மீது அம்பு மழை பொழிந்த என் தலைவன் வருவதை எங்கும் காணேன் ஆதலால் நீ என கருமானிக்கம் வரக் கூவுவாயாக

44

குயிலே! என் எதுர்புகள் உருகின் வேல் போலக் கூர்மை வுடைய நீண்ட கண்ணும் உறக்கவிகிலை பல நாடகனாகத் துன்பகடலில் புழுத்து, கரை ஏறுவதற்கு வைகுந்தன் என்ற ஓர் ஓடம் கிடைக்கப் பெறாமல் வருதலுக்கேறித் துன்புடையவா களைப் பிரிவதால் வரும துன்பத்தினை நீயும் அறிவாய் போன போன்ற மேனியினையுடைய கருடனைக் கொடியாகக் கொண்ட புண்ணியனாய் கண்ணன் வரக் கூவுவாயாக

45

மென்மைமான் நகையினையுடைய அன்னிகள் பரவி விளையாடும் திருவிலிபுத்தூரில் வாலும் கண்ணனுடைய அழகிய திருவடிகளைக் காணும் விருப்பத்தினால், போர் செய்கின்ற கயல் மீன்களைப் போன்ற என் கண்கள் இரண்டும் உறக்க மாட்டா சர்க்கரைப் பொங்கலும் பாற்சொறும் ஊட்டி அன்புடன் வளாதத என் அழகிய மிளிகை உன்னோடு தோழமை கொள்ளச் செயவேன எனவே நீ உலகமத கண்ணன் வரும்படித் கூவுவாயாக

46

தததிகைச யுமதம ராபணிக தேதததம்

இருக்கே சனவலி செயய

முத்தனன வெணமுறு வஸசெயய வாயும

முனையும அலுகழிக தேனகான

கொதததலா காவில் மணிதததம கணபடை

கொளனும் இளவகுமி மே|ளன

தகதுவ னளவரக கூகிறநி யாகில்

தனலயலலலல லகமமா நிகேளே

47

பிபாவகிய பாறகடல பளளிகொள வாகளப

புணாவதோர் ஆகசயி னாலள

கொவகை கிளாது குமைததுக குதுகவித

தானிய ஆகுலகு செயயும

அவகுமி மே|டளக கெளன மறைததுறை(வு)

ஆழியும சவகுமொண தன்ம

தவகிய சையவ னளவரக கூகிலநீ

சாமத தருமம் பெறுதி

48

சாங்கம் வளைய வலிகளும் தடகநகச

சதுரன பொருதத முடைபன

நாவக(ள)ளம் இலலிகு(து) ஒட்டிய கசசவகம்

நானும் அவனும் அறிதும்

தேவகனி மாம்பொழில் செந்தவிர கோதும்

கிதுகுமி மே|திரு மானை

ஆயகு லிளராத்தொலகை கூகிறநி யாகில்

அவனைநாள் செயவள காளே

49

மலர்கள் கொத்துக் கொத்தாய் மலர்நதுளை சோலையில்
 அழிய இடத்தில உறங்கும் இனிகுயிலே! எல்லாத் திசைகளிலும்
 இருந்து தேவான வணங்கிப் போற்றும் திருமால் என்னிடம்
 வராமல் என்னைத் துன்புறுத்துவதாய், மூதறுப் போன்ற வெண்
 மையான பற்களைபுடைய சிவந்த வாயும் முலையும் அழகு
 அழிந்தவன ஆனேன் மெய்ப பொருளாயிடு கண்ணன் என்னிடம்
 வருமபடி நீ கூவுவாயானாய், நான் உனக்குச் செய்யும்
 கைமமாறு தலை வணங்கிப் பணிதலேயன்றி வேதொன்று
 நிலை

47

அழிய குயிலே! நீ என் சன்னித்படாமல் மறைந்து
 வாழ்வதால் உனக்கு என்ன பயன் உண்டு? அவைகளை பொய்
 யெழும் பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளும் கண்ணனைக் கூடியனைத்
 துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசையால் என் முலைகள்
 பருத்துப் புடைத்து ஆரவாரம் செய்து என் உயிரை வாட்டும்
 சுகரமும் சங்கும் தண்டும் ஏந்திய கைகளைபுடைய கண்ணன்
 வரும்படி கூவினாய் நீ புண்ணியம் மிகுதியாகப் பேறுவாய்

48

மாந்தோபயில இனிய சனிகனைத் தின்று, அவை திகட்டு
 மெலிச்செந்தவீர்களைக் கொதும் சிறு குயிலே! சாரங்கம்என்னும்
 விலகினை வளைக்கின்ற பெரிய கைகளையும் ஆற்றலையும்
 சிறந்த பொருததற்கையும் உடையவனாயிடு திருமாலும் நானும்
 எங்கன வீட்டிலிருந்து செய்து கொண்ட ஓய்ந்ததீதை நானும்
 அவனும் அறிவோம் நீ மிக விரைந்து அவசே சென்று அவன்
 என்னிடத்து வருமபடி கூவுவாயானாய், நான் அவனை என்ன
 செயவேன் என்பதைக் காண்பாய்

49

பைவகிளி வண்ணன சீரீதரன் எனபதோ

பாசத திகபபட டிருநதேன

பொங்கொளி வண்டுகரக சூம்பொழிவ வாழ்குமி

வேருநிக கொண்டது நீகேன

சங்கொடு சககரத நானவரக கூவுதல

பிபானவனை கொண்டு தருதல

இவகுளள காகினில வாழக கருதில

இரண்டததொள தேலதிண்ணம் வேண்டும்

50

அன்றுல கமதுளந நாளை யுகநதடி

நமககன் அவனவலி செய்ய

தெளறலுந திவகசூம் ஊடறுத தெனனை

நலியும் முறைமை பறியேன

எளறும்இக காகில இருநதிருந தெனனைத

ததாததாதே நியும் குயிலே

இளறுநா ராயன னைவரக கூவாயேல

இவகுததை நினறும் துரப்பன

51

வினனுற நீண்டடி தாகிய நைநதனை

வேறகன மடநதை விருமலி

கனனுற வெனகடல வண்ணனைக கூவு

கருவகுமி வேர் என்ற மாறறம்

பனனுறு நானமறை யோரபுது வைமளனன

பட்டாமி ரானகோதை சொன்ன

நனனுறு வாசக மாலைவல லாநமோ

நாராய னாயவென பாரே

52

யிருத்த ஒலியினையுடைய வண்டுக்கி பாடும் சொல்லையே வாழும் குயிலே! நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேள் நான், பகைமையான சினி போன்ற நிறத்தையுடையவனாகிய திருமால் என்னும் ஒரு வணக்கஞ் சிகழியவன் ஆனேன் நீ இச்சொல்லைய வாழக் கருதினாய் சக்திம சக்சரமும் ஏதனிய திருமால் வரக் கூவுதல் அல்லது என பொன் வணையவைக் கொண்டு வந்து தருதல் ஆகிய இரண்டினுள் ஒன்றினை உறுதியாகச் செய்ய வேண்டும்

50

குயிலே! அளவு உண்மை அளந்த திருமாலை விருமபி அவனுக்கு அடிமையானேன் அவன் எனக்கு அருள் செய்யாமல் துன்புறுத்தல் வதால், தென்றலும் நிக்ஞம இடையில் வந்து என்னை வாட்டும் தன்மையினை அறிபாமல் இருக்கிறேன் நீயும் இச் சொல்லைய என்னும் இருந்து கொண்டு (அவன் வரக் கூவாமல்) என்னை வருத்தாதே நீ இன்று நாராயணன் வரக் கூவாவிட்டால் உன்னை இயக்குந்து துரத்தி விடுவேன்

51

வாணுத வளர்ந்து விண்ணையும் மண்ணையும் அளந்த திருமாலை, வேல் போன்ற கண்களையுடைய மடந்தை விரும்பி, 'கடல் வண்ணன் என் கண்முன் வரக் கூவுவாய் கருவ குயிலே எகிபதை, இசையோடு பொருந்திய நான்கு வேதங் களையும் ஒலும் வைணவர்கள் வாழும் திருவிளம்புத்தூத தலை வராவியபட்டர் பிராவின் மகனாகிய ஆண்டாள் பாடிய விருப்பத திற்சூரிய சொகி மானையினை ஓத வல்லவர்கள் எப்போதும் 'நமோ நாராயணாய எகிற திருமாவின் திருமுன் சொவகிக் கொண்டிருக்கும் பேறு பெறுவர்

52

55738
51

ஆறாம் திருமொழி

கவி விருததம்

வாரணம் ஆயிரம் சூழ வலம்செய்து
நாரண நம்பி நடக்கின்றா னெனநெதிர
பூரண பொற்கூடம் வைத்துப் புறமெவரும்
தோரணம் நாட்டக் களாககண்டேன தோழிநான் 53

காண வதுவை மனமென்று நாளிடடு
பாண கழுகு பரிசடைப் பந்ததகீழ்
கோளரி மாதவன் கோயிருதன் எனபன்னொ
காண புருதக் களாககண்டேன தோழிநான், 54

இந்திர னுள்ளிட தேவா குழாமெல்லாம்
வந்திருந் தெளனை மகடபேசி மந்திரித்து
மந்திரக் கோடி புடுத்தி மனமாலை
அந்தரி சூட்டக் களாககண்டேன தோழிநான் 55

நாற்றிசைத் தீர்த்தம் கொணாந்து நனிநலி
பாப்பபஞ்ச சிட்டாகள பனை ரெடுத்தேதறி
பூப்புகள் கன்னிப் புனிதனோ டென்றனை
காப்பநாண கட்டக் களாககண்டேன தோழிநான் 56

ஆறாம் திருமொழி

தன்னை மாயவன மனஞ்செய்து கொளவதாகக் கண்ட
களவைத் தோழிகு உரைததல்

தோழி! ஆயிரம் பாணைகள் குழிதது வர, ஊர்வலமாகக்
கண்ணில் நடத்தது வருதொன என்று எதிர்பொண்டு அழுவிய
நிறை குடங்களை வைத்து, ஊர்ப்புறம் எங்கும் தோரணை
கம்பங்கள் நடுவதாக நான் கனவு கண்டேன் 53

தோழி! நான்குகுத திருமணம் என்று குறித்தது பாணைகளை
முடைய பாக்கு மரங்கள் நடட அழுவிய பந்தலினதே ஆறநல்
வாய்ந்த சிங்கத்தைய போன்ற கண்ணன் எனனும் காளை புருவ
தாக நான் கனவு கண்டேன் 54

தோழி! இதிரன் முதலிய தேவர்கள் கூட்டமெல்லாம்
வந்திருந்தது, என்னைப் பெண் பேசி ஆராய்ந்து முடிவு செய்வ
தாகவும்கண்ணலிற் தங்கையாடிய தூக்கை எனக்குத்திருமணப்
புடவையை உடுத்தி மணமாலை குட்டுவதாகவும் நான் கனவு
கண்டேன் 55

தோழி! பாப்பாப்ப பெரியவர்கள் பலர், நான்கு நிசைகலி
விருந்தும் புண்ணிய நீர்த்தங்களைக் கொண்டு வந்து நின்றாகத்
தெளித்து இசைபுடன பாடி, மலர்மாலை குடிய தூய்மையான
கண்ணனாகவும் எனக்கும் காப்புக் கயிறு கட்டுவதாக நான் கனவு
கண்டேன் 56

கதிரொளி தீபம் கரை மூடனேந்திச
சதிரிள மவகையா நாமவந தெநிாகொள்ள
மதுரையா னனன அடிவிலை தொடடுவகும்
அதிரப புகுநக களாககண்டேன தோழி! நான 57

மததளம் கொட்ட வரிசங்கம் மின்றுத
ஒததுடைத நாமம் மிரைதாழகத பாததகீழ
மைததுள்ள நம்பி மதுகுதன வகது என்னக
கைததம் பறதக களாககண்டேன தோழி! நான 58

வாயநல்லா நல்ல மறையோதி மநநிரததால்
பாசிலை நாணற படுததுப பரிதிலைதது
காயசின மாகளி ஏனனானென கையபறறித
தீவலம் செயயக களாககண்டேன தோழி! நான 59

இமமைகும் ஏழேழ பிறமிககும் பறறாவாள்
நமமை யுடையவன் நாறாய னன்னம்பி
செமமை யுடைய திருககையால் தானபறறி
அம்பி மிதிககக களாககண்டேன தோழி! நான 60

தோழி! நடனமாடும் அழகிய இளமகிகளா சூரியன் ப
போல ஒலி வீசும் விளக்குகளையும் கசகசகளையும் ஏதறியவாறு
வநது வரவேற்க, வடமதுரை மகிளனாடிய கண்ணன் அடிநிலை
அணிநது எங்கும் அதிர நடநது வருவதாக நான் கனவு
கண்டேன் 57

தோழி! மததளம் கொட்டவும் அழகிய சங்குகள் முழங்கவும்
முதது மானைகளின் வரிசைகள் தொனவிய பநதலினிழ்
மைததுள் முறைமையினையுடைய தலைவனாடிய கண்ணன்
வநது என் கைவினைப பறறுவதாக நான் கனவு கண்டேன் 58

தோழி! ஒதுபதில் வகிப்புகள் நம்ம பேதலிகளை ஒதி
மநதிரம் சொல்லிப் பசுமையான இலைகளையுடைய நானற
புலவை நெருப்பைச் சுற்றிலும் வைத்து, சமிததுக்களையிட்டு
வளர்த்த தீயினை, அழிக்கின்ற வினம மிகுந்த பெரிய ஆண
யானை போன்ற கண்ணன் என கையைப் பிடித்துக் கொண்டு
வலம் வருவதாக நான் கனவு கண்டேன் 59

தோழி! இப்பிறாதிக்கும் இனி வருகின்ற ஏழேழ் பிறவிக்கும்
நமக்குத் துணையாக இருக்கின்றவனும், நம் தலைவனும்,
நாராயணனும் ஆன கண்ணன் தன்னுடைய இவந்த அழகிய
கைகளால் என காலைப் பிடித்து அம்பியை மிதிக்கச் செய்வதாக
நான் கனவு கண்டேன் 60

வரிசிலை வாளழகத தென்கைமா தாமவந்திட(௫)
 சரிமுகம பாரித தென்கைமுன னேவிறுததி
 அரிமுகன அசகதன கைமமேனென கைவைத்துப
 பெரிமுகந தட்டக களாககண்டேன தோழிநான

61

குங்குமம் அபபிக குளிர்சாத்தம் மட்டிதது
 மங்கல விதி வஸம்செயது மணநீர்
 அங்கவ னோடும் உடனசென்றவ காணாமேல்
 மஞ்சள மாட்டக களாககண்டேன தோழிநான

62

ஆயந்நக காகத்தான சண்ட களாவிகை
 வேயா புகழவில்லி புத்தூராககோன கோதைசொல
 தாய தமிழ்மாலை நகரநதும் வல்லவா
 வாயுநன மககளைப பெற்று மவிழுவரே

63

தோழி! அழகிய விய போன்ற புருவத்தினையும் ஒர்
 பொருத்திய முத்தத்தினையும் உடைய என் தலைமயனமாரிகள்
 வந்து, நீயினை நன்கு எரிவச செயது என்னை முன்னே நிறுத்தி
 நரபிம்மன, அசுரனை எண்ணும் பெயர்களுையுடைய கண்ணலித்
 கைமேல் என கையை வைத்து நெறபொரியை அள்ளியிடுவதாக
 நான் கனவு கண்டேன்

61

தோழி! குங்குமக் குழம்பையும் சூளிர்ந்த சந்தனத்தையும்
 உடம்பினிமித்து பூசி, அலகிகரிக்கப் பெற்ற வீதியில நறுமண நீயினை
 ணர்வலமாகக் கொண்டு வர அப்போது நான் கண்ணனொரு
 யானையிது அமர்ந்து செலை, எங்கள் இருவரையும் ஒன்றாக
 நிறுத்தி மஞ்சள் நீராட்டுவதாக நான் கனவு கண்டேன்

62

வேயர்கள் புகழும் நிகுவிடியுதறாத தலைவராயெ
 பெரியாழ்வாரின் மகள் கோதை, கண்ணனை மணம் செயது
 கொண்டதாகத் தான் கண்ட கனவினைக் கூறுகின்ற தூய தமிழ்
 மானையான பத்துப் பாடல்களையும் ஒதவல்லவர்கள், தங்கள்
 மனத்துக்கிடைந்த மக்களைப் பெற்று மகிழ்வார்கள்

63

ஏழாம் திருமொழி

தரவு கொச்சகக கவிப்பா

கருப்பூரம் நாறுமோ கமலப்பூ நாறுமோ
திருப்பவளச் செவ்வாய்தான் திததித திருகளுமோ
ம்ருப்பொசித்த மாதவனறன் வாயசக-லவயும் நாற்றமும்
விசுப்புறறுக கேட்கினதேன சொல்கூழி வெணசங்கே! 64

கடலிற மிறகுது கருநாது மருசசனன்
உடலில் வளநதுயோய ஊழியான் கைததலத
நிடலில் சூடியேறித தீய வகரா
நடலைப் படமுறுவனும் தோற்றததாய நறசங்கே! 65

தடவனையின மீதே சரற்காசை சநதிரன்
இடையுலா விலவந தெழுநதாலே போலநீயும்
வடமதுரை யாமனனன் வாகதே வனகையில்
சூடியேறி வீற்றிருந்தாய கோலப் பெருஞ்சங்கே! 66

சகதிர மண்டலம்போல தாமோ துளக்கையில்
அநதரம் ஒன்றினறி யேறி யவனசெனியில்
மகதிரம் கொளவாயே போனும் வலம்புரிவே!
இநதிரனும் உன்னோடு செலவததுக கேலானே 67

ஏழாம் திருமொழி

திருமாலின் கையிலுள்ள சங்கினைப் புகழ்தல்

கடலில் தோன்றிய வெஞ்சங்கே! சுவையா பீடம் என்னும்
யானையின் கொம்பினை ஒடித்து அழித்த கண்ணனுடைய
வாயின் கவையின்மேல் மணத்தினையும் அறித்து கொள்ளும்
வீரப்பத்துடன் கேட்கின்றேன் அவனுடைய அழகிய பவழம்
போன்று சிவந்த வாய் பசுசை கருப்பூரத்தின் மணம் வீசுமோ?
செத்தாமரை மலரின் மணம் வீசுமோ? நித்திப்பாய் இருக்குமோ?
சொகி

64

நகல் சங்கே! நீ கடலில் பிறந்து, பஞ்சசன்ன என்னும்
அரக்கனுடைய உடலுக்குள் வளரத்தனைக் கருதாமல்
அவறிருந்து சென்று, ஊழி முதலவனாகிய கண்ணனின் கைத்ததை
நிக் குடிபுகுத்து கொடிய அகரர்களை வருதலும்படி முழங்கும்
தோற்றத்தினைப் பெற்றிருக்கிறாய்

65

அழகிய பெரிய சங்கே! மழைக் காசத்துப் பெணர்ணயிலின்று
நளிரின பெரிய மலையினையே சந்திரன் தோன்றியது போல,
நீயும் வடமதுரை மலின்ன வாகுதேவனாகிய கண்ணன் கையில்
குடிபுகுந்து வீற்றிருந்தாய்

66

வலம்புரிச் சங்கே! சூனீர்த்த சந்திரனைப் போல, தாமோதர
னாகிய கண்ணன் கையில் சந்நிதம் பிரியாமல் அமர்ந்து, அவன்
திருச்செவியில் உபதேசம் செய்பவனைப் போல உள்ளாய்
அதனால், செல்வத்தில் இந்நிரனும் உனக்கு ஒப்பாக மாட்டான்

67

உள்ளோ டுடனே யொருகடலில் வாழவாரை
இன்னா இனையாரென நென்னுலா நிலைகாண
மன்னாகி நின்ற மதுகுதன வாயமுதம்
பன்னாடும் உனவின்றாய பாஞ்சசன னியமே]

68

போயததீாதத மாடாதே நின்ற புணாமருதம்
சாயததீாததான கைததலததே யேறிக குடி கொண்டு
சேயததீாதத மாயநின்ற செங்கணமாலை தன்னுடைய
வாயததீாததம் பாயநதாட வல்லாய வலம்புரிபே]

69

செங்கமல நாணமலாமேல தேனுகரும் அன்னம்போல
செங்கட கருமேனி வாசுதே வனுடைய
அங்கைத தலமேறி அன்ன வசஞ்செய்யும்
சங்கரையா] உளசெல்வம் சால் வழகியதே]

70

உனபது சொல்லில் உலகநதான வாயமுதம்
கணபடை கொளவில் கடலவண்ணன கைததலததே
பெணபடையா உனமேல் பெருமபூசல் சாற்றுகின்றா]
பணபல செய்கின்றாய பாஞ்சசன னியமே]

71

பாஞ்ச சன்னியமே! நீ பிறதது வாழ்ந்த கடலில் உன்னுடன்
வாழும் மற்ற உயிரகவின தனலகனை மதித்துப் போற்று
வாரியை ஆனால நீயோ உயிரகளுக்கெல்லாம் அரசனாயி
மதுகுதனின் வாயழுத்ததை நாளதோறும் உன்னும் நிறப்பி
னைப் பெற்றிருக்கின்றாய் 68

வலம்புரிச சனகே! நீ நெடுநதூரம் சென்று கங்கை முதலிய
நீர்ததவாரிய நீராடாமலேயே, மருத மரக்களைச் சாய்த்து
முறித்து இழுத்தவாறாய் கண்ணனுடைய கையிலே குடியெறி,
யிகவும் தூயவனாய் நின்ற அவனுடைய வாய்த நீர்ததததின்
பாயத்தாடும் பேறு பெற்றிருக்கின்றாய் 69

செந்தாமரை மலரினுள்ள தேனைப் பருகும் அனைப் பறவ
போல் சிவந்த கண்களையும் கரிய திருமேனியையும் உடைய
கண்ணளிச் சிவந்த கையில் அமர்ந்து கொண்டு, அவன்
திருவாபமுதம் உன்னும் சங்குகளின் தலைவனே! நீ பெற்ற
பேறு யிகவும் நிறப்புடையதாகும் 70

பாஞ்ச சன்னியமே! நீ உண்பதோ உண்கதத திருமரின்
வாயமுதம் உறவுகுவதோ அவன் கையகத்தின் இயற்றை
விருமபும் பெண்களுககு இவை கிடக்காதவாறு நீ மட்டும்
தனியே அனுபவிப்பதால் அவாகவி உன்னை எதிர்த்துப் பெரிய
ஆரவாரம் செய்கின்றார்கள நீ பன்பு அண்ணதவறதைச் செய
கின்றாய் 71

பதினாறா மாயிரவா தேவிமா பாத்திருப்ப
 மதுவாயில் கொண்டாற்பேலை மாதவனறன் வாயமுதம்
 பொதுவாக அனபதினைப் புகளுநீ யுண்டககால்
 சிந்தயாரேர உன்னோடு* செவ்வப் பெருஞ்சுவகே| 72

பாஞ்சசன ஸியததைப் பதப்பநா பனோடும்
 வாயநத பெருஞ்சுறற் மாககிய வனபுதுவை
 ஏயநதபுகழப் படடாரிரான கோதைதமிழ் ஈனரநதும்
 ஆயநதேதத வண்ணா அவரும் அனுசுககரே 73

கண்ணனைச் சாத்திரிக்கும் பெருஞ்செல்வம் யடைத்த சுவகே! அவனிடம் அன்பு கொண்ட பதினாறாயிரம் தேவிமார்களை பார்த்துக் கொண்டிருக்க, எவ்வாறும் பொதுவாக உண்பதற்குரிய அவன திருவாய் அழுத்ததினை மதுவினை உண்பது போல நீ மட்டும் புகுந்து உண்டான உண்ணோடு யகை கொள்ள மாட்டார்களோ?

72

பாஞ்சசனியம் என்னும் சுவனைப் பத்மநாபனாயிய கண்ணனோடு பொருந்திய பெருஞ்சுறமங்கிய வளம்மீக்க திருவிவசிபுதனாரை வாழ்ந்த புகழ்மீக்க மெரியாழ்வாரின் திருமகளான ஆண்டாள அருளிய தமிழ்ப் பாடல்கள் பததினையும் உணர்ந்து பாட வல்லவர்கள் அனைவரும் இறைவனுக்கு நெருக்கம் உடையவர்கள் ஆவார்கள்

73

எட்டாம் திருமொழி

தரவு கொச்சக கவிப்பா

விண்ணீல மேலாபபு

விரிததாறபோல மேகவகாள!

தென்னிராபாய வேங்கடத்தென

திருமாளும் போந்தானே?

கன்னிரகன முலைகருவட்டில்

துளிசோரச சோவேனை

பெண்ணிரை மீடழிகும்

இதுதமக்கோ பெருமைபே?

74

மாலுத்த நிதிசொரியும்

மாலுசிலகாள! வேங்கடத்துச

சாமத்தின நிறங்கொண்ட

தாளாண வாதத்தைபெளனே?

சாமத்தீ யுளபுகூறு

கதுவப்பட(டு) இடைகவகூல

ஏமத்தோ தெனநவிகவிரு

ஐலக்காயநான இருப்பேனே?

75

ஒளிவண்ணம் வளையினை

உறக்கத்தோ டுவையெவ்வா

ளரிமையால் இட்டெளனை

சுட்டியப போயினவால்

குளிரூவி வேங்கடத்தென

கோயினதன குணம்பாடி

அனியத்த மேகவகாள!

ஆனிகாத் திருப்பேனே?

76

எட்டாம் திருமொழி

மேக விடு தூது

ஆகாயத்தில் நீலவிரிப்பு விரித்தது போல காணப்படும்
மேகங்களே! தெனிரத அருவிகள் பாயும் திருவேங்கடத்தில்
வாரும் என திருமாலும் உலிசனோடு வந்தானா? மார்பில
கண்ணீர் துளிகள் பெருக வருந்தி வாடும் என பெண்
தன்மையை அடியோடு அழிக்கின்ற இக்கொடிய செயல
அவனுக்கு ஒரு பெருமை ஆகுமோ?

74

உயர்ந்த மூதறுக்களாயிவ செவ்வததைப் பொழிபும் கரிய
மேகங்களே! திருவேங்கட மலையில நீலவண்ணராய உள்ள
திருமால் சொன்ன சொல் என்னாயிற்று? காமமாயிவ நெருப்பு
என்னுள் புருத்தது கவலிக் கொள்ள, அதனால் தளவிரவில இங்குத
துன்புறனுக் கிடக்கும் நான், கூடியார்க்கு இன்பம் தருவதாயினும்
பிரிந்தாரைக் கொடுமைப்படுத்தும் தென்றலின் நாகஞ்சலுக்கு
ஆளாவேனோ?

75

குளிர்த்த அருவிகள் பாயும் திருவேங்கடத்தில் வாரும் என
கோவித்தலிற் புகழைப் பாடி அருளைப் பெற்ற மேகங்களே!
என்னுடைய தனிமை கருதி என அழகு நிறம், வளைவலை
உள்ளம் உறக்கம் ஆவிய இவைகள் எவ்வாறு என்னை அடியோடு
விட்டுப் போயின இன்னும் நான் என உயிரைக் காத்துக்
கொண்டிருப்பேனோ?

76

வினனாகத தெழுவினற
 மேகங்காள; வேங்கடத்துத
 தன்னாகத கிருமங்கை
 தங்கியசீர் மாவறகு
 னன்னாகத திளங்கொங்கை
 கிருமபித்தாம நாடோறும்
 பொன்னாகம் புதித்ததென
 புரிவுடைமை செய்புமினே

77

வானகொண்டு கிளங்கெழுந்த
 மாழுகில்காள; வேங்கடத்துத
 தேனகொண்ட மலாசித்தத
 திரண்டேறிய பொழிவீரகாள;
 னனகொண்ட வனஞ்சிரால்
 இரனியனை உடலிடந்தான
 தானகொண்ட சரிவன்கள
 தருமாகில் சாத்தியுமினே

78

சங்கொண்டு கிளங்கெழுந்த
 நன்முல்கில்காள; மாவலியை
 விலங்கொண்டான வேங்கடத்தே
 நிரந்தேறிப் பொழிவீரகாள;
 உலங்குண்ட விளங்கனிபோல்
 உளமெலியப் புகுந்தானனை
 நலங்கொண்ட நாரணற்கென
 நடையோய் செய்புமினே

79

சங்கமா கடல்கடைந்தான
 நன்முல்கில்காள; வேங்கடத்துத
 செய்களையால் சேவடிக்கீழ்
 அடிவீழ்சரி விண்ணப்பம்
 கொங்கைமேல் குங்குமத்தின
 குழம்பழியப் புகுந(து) ஒருநாள
 தங்குமேல் என்னாவி
 தங்குமென துரைவீரே

80

உடம்பில மின்னல் தொக்குின்ற மேகங்களே! திருமால்
தனதெய அழகிய மாரபுடன திருவேங்கடமலையில் வாரும்
திருமாலிடம் அவர் என உடம்பினுள்ள இனங்கொக்கைகளை
விசும்பி, என அழகிய மாரபைத் தழுவ வேண்டும் என்று
நாளதோறும் நான் ஆசை கொண்டிருப்பதைக் கூறுவன 77

ஆகாபத்தை விழுங்கிக் கொண்டு பொங்கியெழுந்த மெய்ய
மேகங்களே! திருவேங்கடமலையில் தேனொழுதும் மலர்கள்
சிதறும் படியாகத் திரண்டு ஏறி மறை பொழியும் மேகங்களே!
சுறையோடு பொருந்திய உறுதியான நகைகளால் இரனியை
உடையை பிளந்த திருமால் என்னிடமிருந்து வறிததுக் கொண்ட
வளையங்களைத் தருமாறு அவனிடம் சொல்லுங்கள் 78

கடவநீரை மூத்தது கொண்டு பொங்கியெழுந்த குளிர்த
மேகங்களே! மாவலியிடம் இரந்து, உகைக அளித்து கொண்டவ
னாகிய திருமால் வாரும் திருவேங்கடமலையில் படாந்து ஏறிக்
சென்று மறை பொழியும் மேகங்களே! உகைகு என்னும் கொக
மோந்த விளாம்பழம் போல, என உடம்பு மெலியப் புகுந்து என
அழகினைக் கவர்ந்து கொண்ட நாராயணனுக்கு என மிகுந்த
தன்பத்தைச் சொல்லுங்கள் 79

குளிர்த மேகங்களே! சங்குகல் நிறைந்த கடலினைக்
கடைந்ததன்மூலம் திருவேங்கடதலை வாழ்பவனும ஆகிய திருமாலின்
திருவடிகளில் வணங்கி அடிமேன கூறும் விண்ணப்பமாக, என்
கொக்கைகளின் மீதுள்ள குவகும்பக் குழம்பு அழியுமிட அகன
என்னிடம் ஒரு நாளாகிலும் வந்து தங்கினால்தான் என உயிர்
தங்கும் என்று சொல்லுங்கள் 80

காக்காத தென்கிணை
காஞ்சிக்காள்! வேங்கடத்துப்
போகாத தென்குருவிப்
பொருதவனா போசொல்லி
நீக்காத(து) எருக்கினதும்
பழிஇழைபோல் வீழவேனை
வாக்காத தொருநாளதம்
வாசகமதக தருளாரே

81

மதயானை போனெனாத
மாஞ்சிக்காள்! வேங்கடத்தைப்
பதியாக வாழலீக்காள்!
‘பாம்பணையான வாததையெள்ளே!
கறியென்றும் தாளாவான
கருதா(து) ஓர் பெண்கொடியை
வதைசெய்தான்! எனனுமசொல்
வையகத்தாள் மதியாரே

82

நாகத்தின் அணையானை
நன்னுதலான நயநதுரைசெய
மேகத்தை வேங்கடக்கோன
விடுதூதில் விண்ணப்பம்
போகத்தில் வழுவாத
புதுணவயக்கோன கோந்ததவிழ
ஆகத்து வைத்துரைப்பாள்
அவரடியாள் ஆளுவரே

83

திருவேங்கடமலைமீய் காரீகாலத்தினை நோனறுகின்ற
 கருமேகங்களே! இராவணனோடு போர் செய்த சகரவாதத்தினை
 திருமகளின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு, கோடை மழைநீர்
 விழுவதாற் உதிராத பழுத்த எருக்கினை போல விழ்ந்த இடங்
 கின்ற என்னை நோக்கி, நெடுவகாவம் கழித்தாவது ஒருநாள்
 அவர் இவிய மொழியைக் கூறிவருள் மாட்டாரோ? 81

மதயானை போல நோன்றிய பெரிய மேகங்களே!
 திருவேங்கடமலையை இடமாகக் கொண்டு வரவும் மேகங்கடே!
 'பாம்பினைப் படுக்கையாகக் கொண்ட திருமாலின் சொல்
 ளன்ன, பொய்யாகிவிட்டதே! எக்காலத்தும் எவனோருக்கும்
 கதியாக இருக்கும் திருமால் மிதிறும் எண்ணிப் காரீக்காமல்,
 கொடி போன்ற ஒரு பெண்ணை வாட்டி வதைத்தால் என்ற
 பழிச்சொல்லை உலகத்தார் மதிக்க மாட்டார்கள் அல்லவா? 82

இப்பவகளின் குறையாத திருவிவசிப்புதனின் தலைவராய்
 பெரியாழ்வாரின் திருமகனாய் அழகிய நெற்றியினை யுடைய
 ஆண்டான் மேகங்களை நோக்கி நயந்த பேசி, பாம்புப் படுக்கை
 யினை யுடைய திருமாலாய் திருவேங்கட மூடையாவிடம்
 தூது அனுப்பிச் சொன்ன விண்ணப்பமாய் தமிழ்ப் பாடல்களை
 உளங்கொண்டு சொல்லுகிறவர்கள் திருமாலின் அடியவர்கள்
 ஆவார்கள் 83

ஒன்பதாம் திருமொழி

கலிபிடைத துறை

சிறதூச செம்பொடிப போல்திரு
மாவிருகு சோலைபெங்கும்
இந்நிர கோபங்க ளேனார
தும்பரந திட்டனவாலை
மநதரம் நாடடிபன நுமது
ரககொலுஞ் சாறுகொண்ட
கநதாத தோளுடை யானகழ
லையிலரின றுபதுங் கொலோ?

84

போககனி றுபொகும் மாவிருகு
சோலையம் பூம்புறவில்
தாக்கொடி மூலலை கனாமதவ
நானக காட்டுகின்ற
காக்கொள பிடாககன நினறுகழ
நிசசிரிக கதநரிவேன
ஆக்கிடு கோதோ முடிவுள
தாசெயத பூசகையே

85

கருகினை பொன்னமர் காண்கா
பாமலா காண்திருமலை
உருவொளி காட்டுகின்ற நீளக(கு)
உபவழக(கு) ஒன்றுரைவீ
திருகினை பாடுதின டோளநிது
மாவிருகு சோலைகம்பி
வரிவளை இறபுகுந றுவந்தி
பறநும வழகஞ்ஞதே?

86

ஒன்பதாம் திருமொழி

திருமாவிருஞ்சோலை எம்பெருமானை வழிபடுதல்

அழகிய சிவந்த பொடிமையப் பரப்பியதுபோல திருமாவிருஞ்
சோலை மலை முழுவுதும் இதிர கோப்பபூசிகை தோன்றிப்
பரவிக் கிடந்தன எனவே, மததர மலையை மததர நடடு அன்று
அழகுதம் கடைந்தெடுத்த அழகிய தோள்களை யுடைய
திருமாவின் சூழ்சி வளவிலிருந்து பிழைப்போமா? 84

வீரம் மிகுந்த யானைகள் போரிடும் திருமாவிருஞ்சோலை
மலையிலுள்ள பூஞ்சோலையில நீண்ட கொடியிலிருக்கும் மூகை
மலர்களும் திருமாவின் முதலுப் போன்ற பறவையின் புனைகையை
நினைப்பூட்டுகின்றன கரும் பச்சை நிறமுடைய இனங்களின்
இடையே உள்ள 'பிடர' என்றும் மலர்கள் எண்ணக் கண்டு
எள்ளி நகையாடுவதை என்னவ தாவக முடியவில்லை தோழி!
அவனுடைய மானை செயத துன்பத்தை நான் யாரிடம்
சொல்வேன்? 85

ஒளி பொருந்திய காககணம் பூக்களே! காயாம் பூக்களே!
நீங்கள் திருமாவின் திருமேனி நிறத்தைக் காட்டுகின்றீர்கள்
ஆனால் பிழைக்கும் வழி எவ்வாறு சொல்ல மாட்டீர்கள் திருமகன்
நனைவாடுவிற அழகிய தோள்களை யுடைய திருமாவிருஞ்
சோலை இறையன எவகை இருப்பிடம் வந்து அழகிய வளையல்
களை வலிந்து கவரத்து கொள்வது முறை ஆகுமா? 86

மயம்பொழில் வாழருயில் காள|மயில்
 காள|ஒண சுருவினைகாள!
 வம்பக களங்களி காள|வண்ணப
 பூவை நறுமலர்கள|
 ஐம்பெரும் பாதகா காள|அணி
 மாலிருகு சோலைநின்ற
 எம்பெரு மானுடை யநிறம்
 உங்களுக கௌசெயவதே?

87

துவக மலாப்பொழில் சூழநிரு
 மாலிருகு சோலைநின்ற
 செங்கன சுருமுடி வினநிரு
 வருப்போல மலாமேல
 தொவசிய வண்டனவ காள|தொட
 பூங்குளை காள|கன்னயில்
 தங்குசெந தாமரை காள|எனக
 கோசரன சாறறுமினே

88

நாறு நறுமபொழில் மாலிருகு
 சோலை நம்பிகளுகான
 தாறு தடாலை வெண்ணெயவாய
 கோறு பரானிவததேன
 தாறு தடாவி நறநத
 அககார வடிசிலசொன்னேன
 ஏறு திருவுடை யானஇன்று
 வந்திலைவ கொளளுங்கொலோ!

89

இன்று வந்தித தன்னயும்
 அமுதுசெய நிதப பெறில்நான
 ஒன்றுதா நாயிர மாககொடுத
 துயயினனும் ஆனும்செயவன
 தென்றல் மனங்கம சூழநிரு
 மாலிருகு சோலைதன்னுள
 நின்ற பிரானஅடி யேனமனத
 தேவநது கோய்டுலே

90

பகைமயான சோகையில் பாழும் குழிகளோ! மயில்களே!
 அழகிய காககணம் பூக்களே! மனம் பொருந்திய கணப்பழங்
 களே! அழகிய காயாம பூக்களே! நும்பெரும் பாதங்களே!
 திருமாலிருந் சோகையில் எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமானுடைய
 நிறம் உலகஞ்ஞா என் பயிற் தருமோ?

87

உயர்ந்த மலாசசோகைகி குழந்திருக்கின்ற திருமாலிருந்
 சோகை மலையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவந்த கண்களையும் கரிய
 மேகத்தைப் போன்ற நிறத்தையும் உடைய திருமாலில் வடிவம்
 போல மலர்களின் மேல் தலையுள்ள வண்டுகளினே! நெருங்கி
 விருக்கின்ற பூஞ்சுண்டளே! கையின் உள்ள செந்தாமரை
 மலர்களே! எனக்கு ஓர் அடைக்கலம் சொன்னுங்கள்

88

மணங்கமழும் சோகைகள் குழந்த திருமாலிருந் சோகை
 மலையில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனுக்கு நான் முன்பு நோந்து
 கொண்ட படி நூறு பாண்ட வெண்ணெயும், நூறு பாண்ட
 அக்கார அடிநிலம் வைத்துவேண்டிக் கொண்டேன் பெருந்தின்ற
 செய்வமுடைய திருமால் இன்று வந்து இவற்றை உண்டு
 அருள்வானோ?

89

தென்றல் மணங்கமழும் திருமாலிருந் சோகை மலையில்
 எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் இன்று வந்து வெண்ணெயும்
 அக்கார அடிநிலம் ஆகிய இவற்றையெல்லாம் அமுது செய்து
 அருளினால், நான் ஒரு பாண்டக்கு நூறாயிரம் பாண்டயாக்க
 கொடுப்பேன் மேலும் அவன் என மனத்தின் வந்து பொருத்தி
 னால் காலை முழுதும் அடிமை செயவேன்

90

காலை பெழுந்தி ருநது
 கரியருகு கிககனங் கள
 மாலின வரவு சொல்லிமருள
 பாடுதல் பெய்மறையகொனோ?
 சோலை மலைப்பெரு மானதுவ
 ராய்தி பெய்பெருமான
 ஆலின இலைப்பெரு மானதுவள
 வாரததை புரையகின்றதே

91

கோவகல் குமபொழில் மாலிருந்
 தோலையிற கொளறகனமேல்
 தூவகுபொள மாலைக னோடு
 ளாயலின்று தூவகுலினதேள
 பூங்கொள திருமுகத் துமடுத
 தூதிய சங்கொலியும
 சாங்கலில் நானொலி புமதலைப்
 பெயவதெரு ஞான்றுகொனோ!

92

சந்தொடு காரலி லுமகமல
 துதடங் களபொருது
 வந்திழி புமலிம்ம பாறுடை
 மாலிருந் தோலையின்ற
 கந்தர னைசகரும் பாரஞ்ற
 கோதை தொருததுவரதத
 செந்தமிழ் பததுமவல் வாரதிரு
 மாலை, சோவாகளே

93

கரிக்குருவிக் கூட்டங்கள் காலையில் எழுந்தது, 'திருமாலிருஞ்
சோலை மலைப் பெருமானே! துவாரகை எம்பெருமானே!
ஆலிலையேல் மணலி கொண்ட பெருமானே! என்று திருமாலைப்
புகழ்ந்தது கூறுகின்றன அவைகள் அவ்வாறு திருமாலின் வசுகை
யைக் கூறி 'மருள் என்ற பண்பைப் பாடுதல் உண்மை ஆகக்
கூடுமோ?

91

கோங்கு மரங்கள் பூததூக குணங்குவின்ற சோலைகள் குழந்தை
திருமாலிருஞ்சோலை மலையிலே உள்ள கொன்றை மரங்களிலே
தொங்குகின்ற பொன்திறமான மாலைகளேனாடு செந்நறு
நானும் தொங்குகின்றேன் திருமால் தன்னுடைய அழகிய
திருவாயிலே வைத்து ஊதும் சங்கின் முழக்கமும் சாரங்கம்
என்னும் சில நாளின் ஒசையும் எனக்குக் கிடைப்பது
எக்காலமோ?

92

சந்தன மரங்களையும் அகில் மரங்களையும் வெள்ளத்திலே
அடித்துக் கொண்டு ஞானங்களை அழித்துக் கொண்டு வந்து பாயும்
சிவம்பாற்றையுடைய திருமாலிருஞ்சோலை மலை அழகனாகிய
திருமாலை, வண்டு மொய்க்கும் கூந்தலையுடைய ஆண்டாள்
தொகுத்துச் சொன்ன செந்நயிழைப் பாடல் பததும் வயலவர்கள்
திருமாலின் திருவடி சேர்வர்

93

பததாம திருமொழி

கவிரினைத் துறை

காங்ககோடல் பூக்காள! காங்ககடல்
வண்ணன்ன மேலகம்மைப்
போங்ககோலம் செயது பொர
விடுததவன வங்குறறான?
ஆங்ககோ இளநாம பூச
விடுவது அணிதுறாயத
தாங்ககோடும் கெஞ்சுக தனனைப்
பாடகவலை வேளஅறதோ!

94

மேறறோளறிப் பூக்காள! மேலுல்
கவகனின் மீதுபோய
மேறறோளறும் சோதி வேத
முதல்வா வல்வகையில்
மேறறோளறும் ஆழிவின வெஞ்சுடா
போலச் சுடாதுளமமை
மாறறோனைப் பாடலா கூட்டத்து
வைத்துக்கொள கிறறிதே

95

கோவை மனாடடி! நீயுள
கொழுங்கனி ரிகாண்டுளமை
ஆனி தொகைவிவேல் வாயழகா
தமமை யஞ்சுதும்
பாவி யேளதோளறிப் பாம்பனை
யாங்ககும்மம் பாம்புபோல
நாவு மிசுளாடுள வாயத்தி
நானிலி யேனுக்கே

96

பததாம திருமொழி

பிரிவாறறாமையால தலைவி வருந்திக கூறுதல்

காரிகாததில் மலர்நறுள்ள காததள மலர்களே! கருங்கடல்
நிறமுடைய திருமால் உயர்களைப் போர்க்கோலம் செயது எனமீது
போதொடுக்க அனுப்பினான் அவன இப்போது எங்கே இருக்கி
றான்? இவ்வி நாய்கள யாமிடம் மூன்றறிடுவோம்? அவனுடைய
ஆழவிய துளசி மாலைகைய விருமபி அது கிடைக்காததால் வருந
தும் நெஞ்சினை நான் பெற்றுள்ளேன்! சூயோ! 94

பிறந்த செவிகாந்தடி மலர்களே! மேலுலகங்களையும் கடந்து
சென்று பிறந்து விளங்கும் சோதியும் வேதமுதலவனும் ஆன
திருமாவின் வலது கையில தோன்றும் சக்கரத்தின் வெம்மைமயான
ஒளிபோலச் சுடாமல் எங்களைத் திருமாலடியார சுட்டததில்
சோக்க வல்லவர்க்கி ஆவீர்களோ? 95

கோவைக கொடியாளிய பெண்ணே! நீ உன் ஆழவிய பழத
தாக்கி எங்கள் உயிர்களைப் போக்காதே! நாய்கள் கோவைப்
பழம் போன்ற திருவாரினைவுடைய திருமாவை எண்ணி அஞ்ச
கின்றோம் பாலியாளிய நான் பிறந்த பிறகு வெட்க மறற
என்னைப் பொறுத்தவரையில் பாம்புப் படுக்கைகையவுடைய
திருமாறுக்கும் தம்முடைய பாம்பு போல, நாக்கு இரண்டு ஆவி
விட்டது 96

மூலனைப் பிராட்டி நீயுள்
 குறுவலைகள் கொண(டு)எம்மை
 அலைவ விளைவியேல் ஆழிநய
 காய் உள் அடைக்கலம்
 கொல்லை யரகவியை மூக்கரிந்
 திட்ட சூழரணா
 சொல்லும் பொய்யானால் நானும்
 பிறந்தமை பொய்யனதே

97

பாடும்குமரிகாள் சதென்ன
 பாடலலை வேங்கட
 நாடா நமக்கொரு வாழ்வுத
 நாவவது பாடுமின
 ஆடும் கருள்க கொடியுடை
 யாவந் தருளசெய்து
 கூடுவ ராமிடில் கூவிறும்
 பாட்டுகளை கேட்டுமே

98

கணமா மயில்காள் கண்ண
 பிரானதிருக கோலம்போன(து)
 அணிமா நடம்பயின் நாடுமின
 நீர்க்கடி வீழ்வினதேன
 பணமா டரவனைப் பறம்ப
 காலமும் பள்ளிகொள்
 மணவாளா நமமை வைத்த
 பரிசிது காணமினே

99

நடமாடித் தோலை விரிவின்ற
 மாமயில காள் உமமை
 நடமாட்டவ காணப் பாவியேன
 நானோர் ஒதலிலேன
 குடமாடு கூததன் கோவிந்தன்
 கோமிறை செய(து)எம்மை
 உடைமாடு கொண்டான் உவகளுக
 கிளியொன்று போதுமே?

100

மூவலைக் கொடியாகிய செண்ணை! கடலு போல கம்பீர
மூட்டய நயிகையே! நீ உன் மனங்களாகிய பறகளால் புன்னனை
செய்து எங்களைத் துன்புறுத்தாதே நாயகன் உன் அடைக்கலம்
சூர்ப்பணைகளிலும் கொடிய ஆரக்கியின் மூக்கை இவகரு
வனைக் கொண்டு அறுத்த சகலவரீததித திருமகனின்
சொலையும் பொய்யாதி வீட்டாள நான் பிறந்ததும் பொய்
அன்றோ?

97

பாடுகின்ற சூரியனே! இப்போது இவருப் பாடுவது ஏன்?
நல்ல திருவேங்கடத்தை இடமாகக் கொண்டவா நமக்கு ஒரு
வாழ்வு தந்தால் அப்போது வந்து பாடுங்கள் அகசந்து ஆடுகின்ற
கருடக்கொடியையுடைய திருமால் வந்து அருள் செய்து கூடுவாரா
னால், நான்கள் உங்களைக் கூவி அழைத்து உங்கள் பாட்டுக்
களைக் கேட்போம்

98

பெருமை மிக்க மயில கூட்டிகளே! கண்ணிரால்
திருக்கோவம் போல வடிவு கொண்டு பயிற்சி பெற்று, அதிய
பிறந்த நடனம் ஆடுகின்றதீர்கள் (அவ்வாறு ஆடாமல் இருக்கும்
படி) உங்கள் அடியில் விழுந்து வணங்குகின்றேன் ராமேடுத்து
ஆடுகின்ற பாம்புப் படுக்கையின் மேலே எயி்பாதுகி பள்ளி
கொள்ளும் தலைவர் நம்மை வைத்திருக்கும் அந்த நிலையைக்
காணுங்கள்

99

தேவகைகளை விரித்து நடனமாடுகின்ற பிறந்த மயில்களே!
உங்கள் நடனத்தைக் காண்ப பாவிவாகிய எனக்குக் கண இல்லை
குடக் கூத்தாடுகின்றவனும் கோவீந்தனும் ஆன இறைவன்
குறம்புகள் செய்து என் செல்வங்களை எல்லாம் கவர்ந்து
கொண்டான் இளியும் அவனைப் பிரிந்திருக்கின்ற என் மூகனே
ஆடுதல் உங்களுக்குத் தகுமா?

100

கனகசூர்ய! மகறயே! மணபுறம்

பூசியுள ளாயலினற

மெழுகுதறி னாதயோக ஊறறுநல்

வேங்கடத துளலினற

அழகப பிரானா தமகையென

ிரஞ்சக தகப்படக

அருவரினறு எனனைத ததாதிககொண(இ)

அறறவு? வறறலயே?

101

கடலே! கடலே! உளனைக

கடைநது கலசஞறுதது

உடலுள புகுநதுலின றாறல்

அறுததவற(ரு) எனனைபும

உடலுள புகுநதுலின றாறல்

அறுகலினற மாயறகுள

நடகல்கள எல்லாம் நாகனனக

கேசென றுரைத்தியே

102

நல்லனன தோழி! நாக

னைமிசை நம்பரா

ரிசைவா பெரியா சிறுமா

விடவாநாம செயவதென?

விவலி புதுவை விட்டுசித

தாதவகன தேவரை

வ ல் பரிசு வகுவிபப

ரேறஅது காணடுமே

103

ஓ மேகமே! மன்னனை வெளியே பூரி உள்ளே மெழுகின்
உருகி ஊற்றுவது போலப் பொழிவின்ற திருவேங்கடமலையில்
நின்ற திருக்கோலத்தில் உள்ள அழகராவிய திருமலை என
மனத்துள் வந்து தகைசு செயது நான் தவிரும் படியாக என்னை
அவருடன் நெருக்கி வைத்துக்கொண்டு பொழியவும் செய
வாயோ?

101

ஓ, கடலே! உன்னைக் கடைந்து கலக்கி உன் உடலுக்குள்
புகுந்து உன் ஊற்றின் அழிததவனும் என் உடலுள்
புகுந்து என் உயிரை அழிக்கின்றவனும் ஆன திருமாலுக்கு
ஆவண பாம்புப் படுகனையை நெருங்கிச் சென்று என் துன்பவளை
எவலாம் சொல்ல வேண்டுமே?

102

என் நல்ல தோழியே! பாம்புப் படுகையில் உன் நம்
தலைவர் மிகுந்தசொலவும் உடையவர் எல்லோருக்கும் பேரிவளை
விழும்புடைய மனிதர்களாவிய நாம் என்ன செய்வமுடியும்?
திருவிவலிபுத்தூரின் தலைவரான பேரிவாழ்வார் தமக்கு இவ்விற
முறையில் திருமானை வரவழைப்பாரானால் காண்போம்

103

பதினோராம் திருமொழி

தரவு கொச்சகக கலிப்பா

தாமுகககும் தமகககில் எவகமே போலாகவோ
யாமுகககும் எவகககில் சவகரும் ஏததிழையீ
தீழுகதது நாககககமேல சேரும் திருவரங்கா
ஆழுகததை நோககாரால் அமமனே! அமமனே! 104

சுழிலுடைய அமமனனமீ! என்னரங்கத தினனமுதா
குழலக வாயழகா கன்னழகா கொப்பூழில்
எழுகமல்ப பூவழகா எம்மனனா என்னுடைய
கழலவனைபத தாரும் கழலவனையே யாககின்றே! 105

பொங்கோதம குழுகத புலகரியும் விண்ணுலகும்
அங்காதுகு சோராமே யாளகின்ற எம்பெருமான
செங்கோ ளுடைய திருவரங்கச செலவனா
எங்கோல வனைபால் இடாதீவ ராகாதே? 106

மச்சனி மாட மதிளரங்கா ளமனனா
பச்சைப பககதேவா தாம்பனடு நீரேற்ற
விசகசக குறையாகி என்னுடைய பெயவனைமேல
இசகச யுடையரேல இதநெருவே போதாரே? 107

பதினோராம் திருமொழி

மா யவன செய்கைக்கு மனம் பொறாது
தலைநி வருந்திக கூறுதல்

கிறத்த அணிகலன்களை உடையவர்களே! நான் விரும்பி என
கையில் அணிததிருக்கும் சங்க வளையங்கள், திருமால் விரும்பித்
தன் கையில் வைத்திருக்கின்ற சங்கிறகு ஒப்பாகாவோ? ஐயோ!
கொடிய முகத்தினை முடைய பாம்புப் படுகைமேல் கிடக்கும்
திருவரங்கர் என முகத்தைப் பாகுகலின்னையே! அம்மா!
அம்மா!

104

அழகு மிக்க தாய்மாளர்களே! திருவரங்கத்தில் எனக்கு இவிய
அமுதமாக இருப்பவர் திருக்குழைமுகர், சிவந்த வாய்முகர்,
திருக்கண்ணமுகர், திருவுந்தியில் தோன்றிய தாமரை மரைமுகர்
என தலைவர், என்னுடைய வளையங்கை கழலும் வளையமாகவே
ஆக்கிவிட்டாரே!

105

பொங்குகின்ற கடல் குழந்த மன்னுலகையும் விண்ணுலகை
யும் அங்கு ஒரு குழையும் இவ்வாதபடி ஆக்கித் தர எம்பெருமான,
செங்கோல் ஏந்திய திருவரங்கச் செல்வர், என் அழிய
வளையங்கை கொண்டதால் தம் துன்பம் நீங்கப்
பெற்றாரே?

106

மாடகிகளையும் மதில்களையும் உடைய திருவரங்கத்தில்
எழுந்தருளியிருப்பவா வாமன் அவதாரம் செய்தவர், தாய்
பகைம் நிறமுடைய தேவர், தாய் முன்பு மாவலியிடம் நீரேறலுப்
பெற்ற பிசாசை குறைவுடையது என்று கருதி, அகருறை நீர்ப்பதற்
காக என வளையம் மீது விருப்பம் கொண்டவரானால் இததெரு
வழியே வரமாட்டாரே?

107

பொல்லாக குதஞ்ஞவாயப போதகையிள தீரேற்று
 கலலா வுலகும் துளநதுகொண்ட எம்பெருமான
 நல்லாகள வாழும் நலிதரங்க நாகணையான
 இலலாதேய கைப்பொருளும் எய்துணன ஒத்துளனே 108

கைப்பொருள்கள ழுனனமே கைக்கொண்டார காவிரிநீர்
 செய்பபுரள வோடும் திருவரங்கச செலவனா
 எப்பொருட்கும் நினறாக்கும் எய்தாது நானமறைபின
 சொற்பொருளாய நினறாசன மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே 109

உணனா(து) உறங்கா(து) ஒலிகடலை ஐடறுததுப
 பெணனாககை யாப்புண்டு தாமுதற பேதெலலாம
 தினனா மதிளகுந் திருவரங்கச செலவனா
 எணனாதே தமமுடய நனமுகளே எண்ணுவரே 110

பாசிதூத துகலிடகத பாசகடகுப பண்டொருநாள்
 மாசடமலிள நீவார மானயிலாப பளதிராம
 தேககடய தேவா திருவரங்கச செலவனா
 பேசி விசுப்பன்கள போககவும் பேராவே 111

பிசுந்த அழகினைபுடைய குழல் வடிவில வநு தன்
 அழகிய கையில் நீரோறறு என்னவும்கனகையும் காந்து
 பெற்றுக் கொண்ட எம்பெருமான, தவிரார்க்கு வாயுநி த
 குளிரிச்சி பொருநதிய திருவரங்கததில் பாம்புண்ணிய எழுந்தருளி
 யுள்ளவன், தன்னையன்றி வேறு துணையிலாத எப்பன் கைய
 பொருளையும் பெறுபவனைப் போல உளவான் 103

முன்பே என கையபொருள்களைக் கொண்டவர், காவிரி நீர்
 கயல்களில் புரண்டு ஒழும் வனமுடைய திருமுருகர் செக்வா
 எந்தப் பொருளுக்கும் எவியராய நின்று எவ்வளவு அறிவுடையரா
 யினும் அனபிலவாதவர்க்குத் திடையகாதவராய நான்கு
 வேதங்களின் சொற்பொருளாய நின்றவா, என் மெய்ய
 பொருளாய் உயிரையும் கைகொண்டவா 109

உறுதியான மகிழ் குழந்த திருவரங்கததில் எழுந்தருளி
 யிருக்கும் செவ்வா சிதைப் பிராட்டியின் திருமேனம்மிகில்
 கட்டுண்டு, அவன் பரிவாள் உண்ணாமலும் உறங்காமலும்
 இருந்து கட்டை இரு கூறாகிச் சேறு அணைட்டித் தாம்
 அடைந்த தூயபத்தையெல்லாம் எண்ணாமல் தமமுடைய
 நன்மைகளை மட்டும் எண்ணுவா 110

முன்சொரு காந்திய நீருக்கடியில் பாடி பிடித்த கிடந்த
 நிலைகளை மீட்பதற்காக அழகிசேறிய உடம்பக் நிரொழுகப்
 பெருமையிலவாத திரு வராக அவதாரம் எடுத்த ஓர் மிகுந்த
 தலைவராயிய திருவரங்க செவ்வா முன்பு என்னிடம்
 சொன்னசொற்கள் என நெஞ்சம் விட்டுப் பெயர்க்க முடிவாமல்
 நிலைத்துவிட்டன 111

கண்ணாவை கோடிதந்து கள்ளிதனைக் கைப்பிடிப்பான்
 நினைவாக நிரூபித்த சிசுபாலன் தேசநிபு
 அண்ணாந் திருக்கவே ஆங்கவனைக் கைப்பிடித்த
 பெண்ணாளன் பேணுறா போல மஹாநகரம்

112

செம்மை யுடைய நிருவாயக தாமபணித
 மெய்மைப் பெருவாழ்கை விட்டுவிதந் கேட்டருபபா
 தமமை யுடையவாழை தாருகப்பா என்னும் சொல்
 தமயிடையே பொய்யானால் சாதிப்பா ஆபிரியே?

113

திருமணத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையெல்லாம் செய்து
 ருக்மிணியை மணந்து கொள்ள உறுதியாக இருந்த சிகரணை,
 ஒளிபிழந்து செயலற்று அண்ணாநதிருக்குமபடி அவனைக் கைப்
 பிடித்த, பெண்களை ஆளும் பெருமையினை யுடைய திருமான்
 விரும்பித் தங்கும் ஊரின் பெயர் திருவரகம் ஆகும்

112

செம்மையுடைய திருவரகிகர் அருளிய உண்மைவாயிய
 சிறந்த சொல்கினைப் பெரியாழ்வார் கேட்டு அதன் படி
 இருப்பாரா 'தம்மை விரும்பியவர்களைத் தாம் விரும்புவர்'
 என்னும் பழமொழி அவரிடத்தினை பொய்யாவி விட்டாக் இனி
 நிறைவேற்ற வல்லவா யார்?

113

பன்னிரண்டாம் திருமொழி

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

மறநிஞர் தீரகட கறிய வாகா

மாதவ னெனப் பீதா அனபு தனனை
உறநிஞர் தேறுக(கு) உரைப்ப தெனமை

ஊமைப் ரோடு செவிடா வாததை
பெறநிஞர் தானை யொழிய வேயோய்ப்

போததொரு தாயில் வளாகந் நயமி
மற்பொருந் தாமற் றளம் கடைநத

மதுரைப் புரத்தென னையுயத் திடுமின

114

நாளி மினியோர் கரும் மிலைல்

நால்வ ளாகும் அறிந்தொழிந்தா
பாளியா தெனனை மருநது செயது

பன்னுபண் டாகக வுறுதி ராகில்
பாளி யுருவாய் உலக ளகந்

மாய னாககா னிலதலை மறிபும்
ஆணையால் நீரெனனைக் காக்க வேண்டில்

ஆயப்பா டுககே யெனனையுயத் திடுமின

115

தருதையும தாயுமஉற நாகும் நிறகந்

தனிவழி போயினாள்| என்னும் சொல்லு
வாத பிள்ளைப் பழிகாப் பரிது

மாயவன வந்துருக காட்டு கின்றான்
கொந்தன மாகிப் பரக்க நிதந்துக

குறுமபுசெய வாளொ மகனைப் பெற்ற
கந்தகோ பாலன் கடைதந் கைக்கே

நாளிருட் களாள் னையுயத் திடுமின

116

பன்னிரண்டாம் திருமொழி

கண்ணன இருக்கும் டிடதிலை ானனைக
கொண்டு போய்ச் சோககுமாறு வேண்டுதல்

வேறாக இருந்த உங்களைவ் அறிந்து கொள்ள முடியாத
மாதவனாகிய திருமாவிடம் அன்பு ானமுதந்த எனக்கு நீங்கள்
சொல்லத்தெரிவாம், கணமவர் ிச மிடாக்குச் சொல்லு போல
பயன்றதற்கும் தாண்ப பெற்ற தானையிடடு நீயிதே வேறொரு
தாயின் மானிகையில் வளராத என்ன மனவாள் வந்த
சேருவதற்கு முன்பே போர்க்கனததை அடைந்த வடமதுரைக்கு
என்னைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுங்கள்

114

இனி வெட்கப்பட்டு ஆகக் கூடியதொன்றுமில்லை அயலா
அணுவும் அறிந்து கொண்டாடாள் காலத் தாழ்த்தாமல்
தக்க மருத்து கொடுத்தது என்னை முன்பு போல துக்கமும் தாகமும்
விருமபுலிகளானால் வாமா உடிக் உலகனந்த மாயவன்க
கண்டாத்தான் என வேய தீகும் எனப நகு உராரதது அதற்கு
வேண்டிய ஆணையிடடு என்னை ஆயாபாடிக்குக் கொண்டு
போய்ச் சோதது விடுங்கள்

115

‘தந்தையும் தாயும் உறவிலும் இருக்கத் தானிடும்
தனி வழியே சென்றான் என்றும் பழிச்சொல் வந்தபின்
அதனைப் பரவாமல் தடுக்க ஒருவரானும் முடியாது மாயவன்
கனவிலு வந்த எனக்குத் தன் வடிவில்கக் காட்டுகின்றான்
ஆகையால் சாண்டலிடடுப் பழியுண்டாக்கிக் குழம்பு செய்கின்ற
ஒரு மகனைப் பெற்ற நந்தகோமானை அராசமனை வாயினுக்கு
நாசிரியை என்னைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து
விடுங்கள்

116

அவகைத தலத்திலட வாழி கொண்டான்
 அவனழகை தனறி விழியேன என்று
 செவகசகக கொண்டுண ணாடை யாதது
 சிறுமா விடவகைக காணில் நானும்
 கொவகைத தலபிவை நோககிக காணீ
 கோவிந்த னுககலலால் வாயில் போகா
 இவகுததை வாநுனவ பொழிய வேபோய
 யருகைக கரைககென கையுயத திடுமின

117

ஆககுமென நோயி தறியன காது
 அமமனை மீதுழ திப்ப டாதே
 காககடல் வ ள்ணன எனபான ஒருவன
 கைககண்ட யோகம் தடவத நீகும்
 கீககரை விளற கடம்பை பேதிர
 காளிய னுசசியில் நடடம் பாயநது
 போககன மாக நிருத்தகு செயத
 பொயகைக கரைககென கையுயத திடுமின

118

காததன முகிலும் கருவி கையும்
 காயா மல்கும் கமலப பூவும்
 காததிடு கிளறன எனனை வந்திட(டு)
 இருக்கே சனபககை போகே பென்று
 வோததுப பசிதது வயிற சைநது
 வேண்டுகில் உணனும் போ(து)ா தெனது
 பாததிருந துநெடு நோககுக கொணளும்
 பதத விசோச நததுயத திடுமின

119

வண்ணம் திரிவும் மனவகு னழவும்
 மான மிராகமபும் வாயவெ னுயபும்
 உணன னுநாகம் யுமஉள் மெலிவும்
 ஒதரீ வண்ணன எனபான ஒருவன
 தனணந துநாயனனும் மாலை கொண்டு
 சூட்டத தனரியும் புண்பன தனணைப
 பகணழி பப்பல் தேவன வென்ற
 பாண்ட வடததென கையுயத திடுமின

120

அழகிய திருக்கையில் சக்தரதைக் கொண்ட திருமாவின்
 மூத்ததிலின்றி வேறு யா மூத்ததிலும் விழிகை மாட்டேன என்ற,
 சிபுந்த சசாசிய ஆகையால் கண்ணை மறைத்தக் கொண்டு
 சிறிய மனிதர்களைக் கண்டால் வெட்கப்படுகின்ற என கொவகை
 களை நன்றாகப் பாராண்கள் அவை கண்ணனுக்கு அவளாமல்
 மறவர்களுக்கு இசையமாட்டா ஆகையால் இவருள்ள துன்ப
 வாழ்வு நீங்குமபடி என்னை யழகனைக் கரைக்குக் கொண்டு
 போய்ச் சேர்த்து விடுவீரன்

117

தாயமாரிகளே! எனக்கு வந்துள்ள நேரம் யாராலும் அழிய
 முடியாதது துன்பப்படாமல் அதனைத் தீர்க்கக் கண்ணை
 ஒருவனே கை கண்ட மருந்தாவான் அவன் திருக்கைகளால்
 தடவ அது தீரும் காலிதிக மடுவின் கரையில் நின்ற கட்டப்
 மரத்தில் ஏறிக் காலியன் என்னும் பாம்பின் தலையிடு நேராகக்
 குதிரது, அததலையே போககனம் ஆஞ்மபடி நடனம்
 செயத, அந்த மடுவின் கரைக்கு என்னைக் கொண்டு போய்ச்
 சேர்த்து விடுவீரன்

118

கரிய சூரிநத மேகமும் காக்கணம்பூவும் காயாம பூவும்
 தாமரைப்பூவும் வந்து, கண்ணலிடத்திற்கு வர என்று என்னைப்
 பற்றியிருக்கின்றன வேர்த்தும் பரிததும் வயிறு தளர்ந்தும்
 விரும்புகின்ற உணவினை உண்ணும் நேரம் இதுவேனது
 பார்த்திருத்தது உணவளித்தது, கண்ணலின் அருள் நோக்கினைப்
 பெறுகின்ற உணவிடும் இடத்திற்கு என்னைக் கொண்டு போய்ச்
 சேர்த்து விடுவீரன்

119

என நிறவேறுபாடும், மனத்தளர்ச்சியும், பெருமைமிக்
 கையும, வாய் வெறுப்பும், உணவு கொள்ளாமையும், அழிவின்
 மேலியும் ஆகிய இவைகளை கண்ணலின் திருத்தமுதாய மானை
 யிணைச சூட்டத் தனியும் ஆகையால் பிணம்பன் என்ற அசரண்
 அயன் ஆற்றவழியை எந்தேவன் வென்ற இடமாவிய பாணியை
 வட்டத்திற்கு என்னைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்துவிடுவீரன்

120

கற்றினம் மேய்க்கிலும் மேய்க்கப் பெற்றான
 காடுவாழ சாதியும் ஆகப் பெற்றான
 பற்றி யுரலிகட யாபபு ஓனடான
 பாறிகாள! உங்களுக்கேச கக்கொறோ
 கற்றள பேசி வசவு னாதே
 காலிக னுயய மழைந் ஓதது
 கொற்றக குடையாக ஏததி லினற
 கோவாத தளத்தென னையுந திடுமின

121

கூட்டி லிருந்து கிளியெய்ப போதும்
 கோலிகதா! கோலிகதா! எனற னைக்கும்
 ணட்டக கொடாது செறுப்ப னாலில்
 'உலகனந நா னான னுயரக கூவும
 நாட்டில் தலைப்பறி யெயறி யுங்கள்
 னனமை யிழந்து தலையி டாதே
 குட்டுயா மாடங்கள் குழந்து தோன்றும்
 துவரா பறிகென னையுந திடுமின

122

மன்னு மதுரை தொடக்க மாக
 வனதுவ ராப தித்தன னனவும்
 தனனைத் தமருயததுப் பெயய வேண்டித்
 தாழ்குழ னனது னிகந் துணிலை
 பொன்னியல் மாடம் பொலிகுது தோன்றும்
 புதுவையா கோளவிட்டு சித்தன கோதை
 இளனிகை யாலசொன்ன செஞ்சொல் மாகை
 ஏதத் வல்லாக கிடமவை குந்தமே

123

கண்ணீர் களறுகளை மேயப்பவனும் ஆனான் காட்டில் வாழும் இடையர் குலத்தவனும் ஆனான் உரலில் கட்டவும் பெற்றான் பாலிகளே! ஸ்வகன எவ்வாறு உவகருககு ஏனெனாக இருக்கின்றனவோ? நீங்கள் கதறவைகளை என்னிடம் பேசி எல்லுடைய வகைச்சொற்களுக்கு ஆளாகாமல், பகைகளைக் காப்பதற்காக இததிரன் ஏவிய மேகங்களைத் தடுத்து வெற்றிக் குடையாக ஏந்தி நின்ற கோவர்தகன் மகைக்கு என்னைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுவான்

121

நான் வளர்க்கும் கிளி கூட்டிலிருந்து கொண்டு எப்போதும் 'கோவிந்தா! கோவிந்தா! என்று அழைக்கும் அதற்கு உணவு கொடுக்காமல் கோபம் கொண்டாக, அது 'உவகனத்தான் என்று உரகைக் கூவும் நீங்கள் நாட்டில் பெரிய பழிவினை அடைந்து உவகள் சிறப்பை இழந்து வெட்கித்தனை குளியாதபடி, கொடுங்கைகளைபுடைய உயர்ந்த மாடங்கள் குழித்து விளங்கும் துவாரகைக்கு என்னைக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து விடுவான்

122

அழகிய மாளிகைகளை விளங்கும் திருவிடிலிபுத்தூர்த் தளவ வரான பெரியாழ்வாரின் மகளாகிய நீண்ட சுததையைபுடைய ஆண்டான, நிலைத்த புகழினைபுடைய வடமதுரை முதலி, வளம் மிக்க துவாரகை வரையில் பல இடங்களுக்குத் தன் சுததத்தார்களை தளனைக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்க விரும்பி எடுத்த முடிவை இன்னிசையுடன் சொன்ன செத்தமிழ் மாகையினை ஓதவவவவர்களுக்கு உரிய இடம் வைகுந்த மாகும்

123

பதினமூன்றாம் திருமொழி

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

கண்ணன எனனும் கருந்தெய்வம்
காட்சி பழகிக் கிடப்பேனை
புனணில புளிப்பெய தாறபோலப்
புறவரின நற்கு பேசாதே
பெண்ணின் வருத்த மறியாத
பெருமான அரையில் சீதக
வண்ண ஆடை கொண(டு)எனனை
வாட்டம் தனிய லீசீரே

124

பாலா லிணையில் துயில் கொண்ட
பரமன் வலைப்பட டிருந்தேனை
வேலால் துளனம் பெய்தாறபோல
வேண்டி நெல்லாம் பேசாதே
கோலால் நிரைமேயத தாயனாயக
குடந்தைக் கிடந்த குடமாடி
நீலா தன்னாந் துழாய்கொண்டென
நெறிமென குழலமேல் குடங்கே

125

கஞ்சைக் காயந்த கருவிலி
கடைக்கண எனனும் சிறைக்கோலால்
கெஞ்சு ஓடுவ வேவுண்டு
நிலையும தளர்த்து நைவேனை
அஞ்சேல் என்னாந் அவனொருவன்
அவனமர் வணிகந் வனமாலை
மஞ்சி யாதே தருமாவில்
மாவிற கொணாகது புரட்டகே

126

பதினமூன்றாம் திருமொழி

கண்ணன துணிகத ஆடை முதலியவற்றால்
தன வாட்டத்தைத் துணிகத வேண்டுதல்

கண்ணன என்னும் கரிய தெய்வத்தின் காட்சியில் கடுபட்டுக்
கிடக்கின்ற எங்கு புண்ணில் புனிகை உறறியது போல, என
அருகில் நின்று அவனுடைய அழகை மேலும் மேலும் பேசுத
துண்புறுததாமகி, பெண்ணிற் துண்பததை அறிவாத அந்தக்
கண்ணகி இடுபியை உடுத்தியுள்ள அழகிய பட்டாடைகளைக்
கொண்டு வந்து என் துணயம் தனியும்படியாக விசுவகி, 124

பாப வடிபும் ஆல இளையின் அறிதலின் கொண்ட கண்ண
னுடைய பாசவகையில் கிச்சிக் கிடந்த என்னை வேலாக்
துணைப்பது போகி, நீங்கள் விரும்பியவாதென்கைப் பேசாமல்,
இடையனாய்க் கையில் கொதுடன் பசைகூட்டங்களை மேயத்து,
திருக்குடந்தையில் பள்ளி கொண்ட, குடக்கததாடியவனாய்
கண்ணன் அணிந்த கருமை நிறம் பொருந்திய குளிர்ந்த
திருத்தன்கி மாலைகளைக் கொண்டு வந்து என் கருண்ட
மென்மையான கூத்தலின் குட்டுவிகள் 125

கமகனைக் கொன்ற கரிய புருவமாய் விலகினைபுடைய
கண்ணன் தன கடைக்கண் பாவை என்னும் கிதகையுடைய
அம்பினால் என நெஞ்சைத் துணைக்க அதனாக் வெந்து நனை
குலைத்து வருத்தியுக்கி என்னை, அஞ்சாதே! என்று சொல்
லாதவனாய் அக்கண்ணகி தன் மார்பில் அணிந்துள்ள துளசி
மாலைகளை ஏமாற்றாமல் கொடுப்பானாயின் அதனைக் கொண்டு
வந்து, என மார்பில் புரளும்படிச் சூட்டுவகி 126

ஆரே உலகத் தாறுவாறு
 உயா பாடி எண்ணதுன்னும்
 காரே துழுகுக வுறகருண்டு
 தளர்தும் மூநிறதும் கிடப்பேனை
 ஆரா வழுதம் தன்னபானதன்
 அறத வாயில ஊதிய
 நீதான கொணாநது புலராமே
 படுகசி யினைப்பை நீக்கிரே

127

அழிந்நம் தொழிந்நம் உருககாட்டான
 அஞ்சேல என்னான் அவனொரு வன்
 தழுவி முழுசிப் புகுநடுனனன்
 சுறநிச சுறனறு போகானால்
 தழையின பொழில்வாய விரைபினனே
 நெடுமால் ஊதி வருகின்ற
 குழலின் தொலைவாய நீகொண்டு
 குளிர முகததுத நடனிரே

128

நடைபொன் நிலை வுலகதது
 காத கோபன் மகனன்னும்
 கொடிய கடிய திருமாலால்
 குளப்புக ளு கொளப்பட்டு
 புடைபுழ பெயர் விலேனநான்
 போடகன் மிதித்த அடிப்பாட்டில்
 பொடிதான் கொணாநது பூசிகள்
 போகா வுளிரெள னுடம்பையே

129

வெறநிக சுருளக கொடியானதன்
 நீக்கி தாடா வுலகதது
 வெறந வெஹிதே பெற்றதாய்
 வேம்பே யாக வளாததானே
 குற்ற மற்ற முனைதனனாக
 குமரன் கோபை பண்ணததோனோ(டு)
 அற்ற குற்றம் அவ்வதிர
 அனைப்ப அழுகலிக கடங்கிரே

130

ஆயர்பாடியில் உள்ள பெண்ணின் உளவகளைக் கவர்த்து இன்பமும் சரியான கானை போன்ற கண்ணன் எண்ணத்தனபுழத்தி, அதனால் வருந்தித் தளர்ந்தும் குறைந்தும் விடக்கின்ற எண்ண ஆற்றித் தேறறுவாரா இவவுகளில் யார் உளா? தெவிடாத அமுதம் போன்ற கண்ணவின் இனிய பாயில் ஊறிய நீரைக் கொண்டு வந்து ஈன நாக்கு உலர்ந்து போகாதபடி பருகக் கொடுத்து என கணபகை நீக்குவாள் 127

அமுதானும் தொழுதானும் தன்னுடைய வடிவனைக் காட்ட மாட்டான் அஞ்சாதே என்றும் சுறமாட்டான் அப்படிப்பட்ட கண்ணன் வந்து உருவெயித் தோற்றத்தால் எண்ணத் தழுவியும் முகர்ந்தும் சுற்றிச் சுற்றிச் சூழ்ந்தும் எண்ணவிட்டுப் போகாமல் இருக்கிறான் ஆகையால் தழைகள் அடாத சோகையில் பசு கட்டடிகளின் பிண்கால் கண்ணன் ஊதிக் கொண்டு வருகின்ற புவலாங்குழலின் துண்களில் வழியும் நீரைக் கொண்டு வந்து என உடம்பு குளிரும்படி என முகத்தில் தடவுகளை 128

இவவுகளில், தேறிழைந் ஒன்றும் இவ்வாத நத்தகோபன் மகன் என்னும் கொடியவனும் இரக்கமற்றவனும் ஆகிய திருமாளி & திருவடிகளால் மிதிகுண்டு, நான் அசையவும் முடியாமல் விடக்கின்றேன் அப்பொய்யவின் காங்கி மண்ணைக் கொண்டு வந்து இன்னும் உயிர் நவளாத என் உடம்பினமீது பூசுவான் 129

வெற்றி பொருத்திய கருடக் கொடியினை யுடைய கண்ணவின் பெருமைக்கு மேல ஒன்றும் இண்ணத் உலகத்தில் குழந்தையாகக் கிடக்கப் பெற்ற அவனை வசோதை ஒரு பயனும் இவ்வாதபடி வெறும் வேம்பாக வளராததால் அவனுக்கென்றே வரையறுக்கப் பட்ட குறை தீரும்படி குற்றமற்ற என முகைகளை என்றும் சூழலாக இருக்கும் சண்ணனுடைய அழகிய பருத்த தோள் சருடன தன்றாகப் பொருத்தும்படி அழகிக் கட்டுகளை 130

உள்ளே யுருகி வைவேண

உள்ளே இயலே எனனாத

கொண்க கொள்கி குறுமபனைக

கோவாத தளனைக கண்டககால

கொள்ளும் பயனொள நிறலாத

கே வகை தளனைக கிழங்கோடும்

அளவிப் பதிதறிட(டு) அவனமாரிச

எறிதென அழகைத தீயவேன

131

கொமமை முனைகள் இடாதீரக

கோவிக தறலோ குறறேவல

இமமைப் பிறவி செயயாதே

இனிப்போய்ச் செயயும் தவநதாரினன்?

செமமை யுடைய திருமாரிச

சோதநா னேனும் ஒருஞானது

மெயமமை சொல்லி முகமநோக்கி

விடைதான தருமேல மிகநனறே

132

அமலை விளைதத பெருமான

ஆயா பாடக(கு) அனலிவிளக்கை

வினலி புதுவை நகரமபி

விட்டு சித்தன விபளகோதை

வினலைத ிதானதைத புருவததான

வேடகை யுறறு மிகவிருமபும

சொல்கைத துதிகக வல்லாகன

துன்பக கடனா துவனாரே

133

உண்மை உருகி வருந்துகின்ற என்னை இருக்கின்றாள்
 போய விட்டாளோ என்று கேட்காது என்னை அடிப்பாடு
 கொண்கை கொண்ட குழம்புணர்வு கண்ணனை ஏன் பார்த்த
 தாக், ஒரு பயனும் கொள்ளாத என் கொல்கைகளை வேரோடும்
 பறித்தெடுத்தது அவன் மார்பினமீது விசியெறிந்து என் கொடுத்த
 துயர் தீர்வேன

131

என் பருத்த முகங்களின் துன்பம் தீரும்படியாக இப்பிறவியின்
 கண்ணனுக்கு ஒப்பற்ற குற்றேவல் செயலாமை, இனிப் பரம்பதத்
 திருகுப் போய்ச் செயலும் தவந்தான் என்ன பெருமைபுடையது?
 அவன் தன்னுடைய அழகிய திருமார்பிய என்னை அனைத்துக்
 கொண்டாலும் நன்று அகிலது எனறேனும் ஒருநாள உண்மை
 கூறி என் முகம் பார்த்துப் 'போய வா என்று விடை கொடுத்த
 தாழ்மையித நன்று

132

திருவிவிலிபுத்தூர்த் தலைவர் பெரியாழ்வாரின் மகளாய்
 விகினை வென்ற புருவத்தினைபுடைய ஆண்டாள தன்னை
 விரும்பியவர்களுக்கும் துன்பம் விளைத்தவனும் ஆயாபாடிக்கு
 அணி விளக்காக இருப்பவனும் ஆகிய கண்ணனை மிகவும் ஆசை
 யுடன் விரும்பிய பாடிய இததிருமொழியைத் துதிக்க வல்லவர்கள்
 துன்பக் கடலுள் விடந்து வருந்த மாட்டார்கள்

133

பதினான்காம் திருமொழி

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

பட்டி மேயநதோர் காரேறு
பலதே வறகோர் சீழ்க்கனறாய
இடம் திட்டு வினையாடி
இவகே போதக கண்டரே?
இட்ட மான பசுக்களை
இனிது மறித்து நீருட்டி
விட்டுக் கொண்டு வினையாட
விருந்தா வளத்தே கண்டோமே

134

அனுவக எளனைப் பிரிவுசெய்து
ஆயா பாடி கவாந்துணனும்
குணுவகு ஊதிக் குட்டேற்றைக
கோவாத துணைக கண்டரே?
கணங்க னோடு மினமேகம்
கரைதாற போல வளமாலை
மினுங்க மிளறு வினையாட
விருந்தா வளத்தே கண்டோமே

135

மாறாயப் பிறந்த நம்பியை
மாலே செய்யும் மனாளை
ஏகாப் பொய்கள உரைப்பாளை
இவகே போதக கண்டரே?
மேலால் பரந்த வெயில்காப்பாள
விளைத சிறுவன சிறகெனனும்
மேலாப் பிண்கிழ வருவானை
விருந்தா வளத்தே கண்டோமே

136

பதினான்காம் திருமொழி

விருந்தாவனததே பரந்தாமனைக்
கண்டனம் கூறுதல்

ஒரு கரிய காளை போன்ற கண்ணல் தன் விருப்பம் போல
திரிந்த வண்ணம் பவதேவனுக்குத் தம்பியாய் இருந்து சபதம்
செய்து விளையாடி, இங்கே வந்ததைப் பாரதநீராகளா? தனக்கு
சீரூபமான பசுக்களை இவினமயாக மடக்கி நீருட்டி
மேய்த்துக் கொண்டு விளையாடுவதை விருந்தாவனத்தின்
பார்த்தோம்

134

நான் மிகவும் வருத்துப்படி என்னைப் பிரிந்து, ஆயர்பாடிப்
பெண்களுடைய உளத்ததைக் கூர்ந்து இன்புறும், மூடைநாற்றம்
லீகலின்ற இளவகைகளையாய் கண்ணனைப் பார்த்தீராகளா?
பின்னாலும் மேகமும் கவந்தது போல துணி மாகை மின்ன தன்
தொழர் கூட்டத்தோடு நின்று விளையாடுவதை விருந்தா
வனத்தின் பார்த்தோம்

135

பெண்களிடம் கொண்ட ஆசையே ஒரு வடிவாய்ப் பிறந்த
தன்வனும், யாவனாரும் மயக்குகின்ற நாயகனும் பொருந்தாத
பொய்சள சொல்கின்றவனும் ஆன கண்ணன் இங்கே வந்ததைப்
பாரதநீராகளா? மேலே பரவிவிருக்கின்ற வெயிலினை மறைக்
கின்ற கருடனின் றெகையி மேறகட்டியில்கீழ் வருகின்ற
கண்ணனை விருந்தாவனத்தின் பார்த்தோம்

136

காததன கமலக கண்ணெனனும்
 நெடுங்க யிறுப டுதறி என்னை
 சாததுக கொண்டு வினை யாடும்
 எசன தன்னக கண்டரே?
 போதத ஓதறின சூப்பாபப
 புகாமல யானைக கனதேபோல
 வோதது நினறு வினை யாட
 விருந்தா வனததே கண்டோமே

137

மாத வனஎன மனியினை
 வனையிற பிறழதத பனதீயோல
 ஏது மொனதும் கொளததாரா
 எசன தன்னக கண்டரே?
 பீதக ஆடை யுடைதாழப
 பெருங்கா மேகக கனதேபோல
 வீதி யார வருவானை
 விருந்தா வனததே கண்டோமே

138

தரும் மறியாக குதுமபனைத
 தளகைச சாங்கக ஆறுவேபோல
 புருவ வட்டம் அழகிப
 பொருதத யினியக கண்டரே?
 உருவு கரிதாய மூகமசெயதாய
 உதய பருபப ததறினமேல
 விரியும் கதிரே போலவானை
 விருந்தா வனததே கண்டோமே

139

பொருததம் உடைய நனயினைய
 புறம்போல உளளும் கரியானை
 கருததைப் பிறழதது நின்றதுக
 கருமா மூகிலைக கண்டரே?
 அருதறித தாரா கணங்கனால
 ஆரப பெருகு வாளமபோல
 விருததம் பெரிதாய வருவானை
 விருந்தா வனததே கண்டோமே

140

மேகதில டூதத்து போகிற குளிர்ந்த செந்தாமரைகளை
என்னும் நீண்ட கவிதையில் அகப்படுத்தி என்னை இழுத்தது
கொண்டு விளையாடும் தலைவனாகிய கண்ணனைப் பார்த்தீர்
களா? தன்மீது முதலா சடையினை அணிந்து கொண்டு,
புள்ளிகளையுடைய பெரிய வானைக் கண்டு போல போதது
நின்று கண்ணை விளையாடுவதை விருந்தாவனத்தில்
பார்த்தோம்

137

வகையிவிருந்து தப்பிப் பிழைத்த பன்றியைப் போல,
தன்னிடம் கிடைத்த எப்பொருளையும் யாரும் பெறற்கு
கொள்ளாத தராது தலைவனும், மாதவனும், எனக்கு மானிக்கம்
போன்றவனும் ஆன கண்ணனைப் பார்த்தீர்களா? பட்டாடை
தாழப் பெரிய சருமேகை கண்டு போல் தெரு நிறைய வந்த
கண்ணை விருந்தாவனத்தில் பார்த்தோம்

138

நீதிநெறியினை அறியாத குழம்பனும், தன் கை விலகைப்
போல வளைந்த அழகிய புருவத்தை உடையவனும், தன்னை
சிதும்பியவர்களோடு பொருந்தாமல் துன்பம் தருபவனும் ஆகிய
கண்ணனைப் பார்த்தீர்களா? நிருமேனி கருநிறமாகவும் முகம்
வெப்ப நிறமாகவும் கொண்டு, உதயகிரியின் மேல் தோளறுகிற
சூரியன் போல விளங்கும் கண்ணை விருந்தாவனத்தில்
பார்த்தோம்

139

என் உள்ளத்துக்குப் பொருத்தமுடைய தலைவனும்
நிருமேனி போல உள்ளமும் சருமைமாக இருப்பவனும், என்
என்னத்திற்குக் கிடைக்காமல் தப்பி நின்றவனும் ஆகிய கரிய
மேகை போன்ற கண்ணனைப் பார்த்தீர்களா? விருப்பத்தை
உண்டாகும் நட்சத்திரக் கூட்டங்களாக நிறைந்திருக்கும் வானம்
போல, தன் தோழர்களாகிய பெருங்கூட்டத்துடன் வந்த
கண்ணை விருந்தாவனத்தில் பார்த்தோம்

140

வெளிய சங்கொன் றுடையானைப்

பீதக ஆடை யுடையானை

அளிநன் குடைய திருமாலை

ஆழி யானைக் கண்டரே?

களிவண் டெங்கும் கலந்தாற்போல்

கமழ்பூங் குழல்கள் தடந்தோள்மேல்

மிளிர நின்று விளையாட

விருந்தா வனத்தே கண்டோமே.

141

நாட்டைப் படையென்று அயன்முதலாத்

தந்த நளிர்மா மலருந்தி

வீட்டைப் பண்ணி விளையாடும்

விமலன் தன்னைக் கண்டரே?

காட்டை நாடித் தேனுகனும்

களிறும் புள்ளும் உடன்மடிய

வேட்டை யாடி வருவானை

விருந்தா வனத்தே கண்டோமே,

142

பருந்தாட் களிற்றுக்(கு) அருள்செய்த

பரமன் தன்னைப் பாரின்மேல்

விருந்தா வனத்தே கண்டமை

விட்டு சித்தன் கோதைசொல்

மருந்தாம் என்று தம்மனத்தே

வைத்துக் கொண்டு வாழ்வார்கள்

பெருந்தா ளுடைய பிரானடிக்கீழ்ப்

பிரியா தென்றும் இருப்பாரே.

143

வேண்டியவாள் சங்கிலியும், பட்டாடைவினையும் உடைய
வனும், பித்தர்த் தருணை உடையவனும் கையில சங்கரத்தை
ஏந்தியவனும் ஆகிய கண்ணனைப் பார்க்கிறார்களா? தென்னாடு
களிதத வண்டுள்ள எங்கும் பரவித் திடத்தறு போல மரம வகை
அழகிய குழல்கள் பெரிய தோன்களிலே வினவரும்படி நின்று அவன்
வினையாடுவதை விருந்தாவனத்தில பார்த்தோம் 141

‘உலகலிகளைப் படைப்பவராக! என்று பிரமன் முதலியார்
னை உண்டாக்கியருளிய குலிரத்த பெரிய தாமரை மறை
யுடைய உத்தியைப் பிரமனுக்கு இருப்பிடம் ஆகிக் கொடுத்தது
வினையாடும் கண்ணனைப் பார்த்தோர்களா? கம்சன் ஏரிய
தென்னுள் என்ற அசரணையும் குவவயா பீடம் என்னும் யானை
யினையும் பகாரணாபிய பற்கவலினையும் ஒரு சேர அழியும்படி
காட்டித்தஞ்ச சென்று வேட்டையாடி வந்த கண்ணனை விருந்தா
வனத்தில பார்த்தோம் 142

பருத்த காலகளையுடைய கஜேந்திரன் என்னும் யானைக்கு
அருள் செய்த கண்ணனை இவவுயில விருந்தாய்வும் என்னுமிடத்
தில பார்த்ததை, பெய்யாழ்வாரிச மகள் துண்டான அருளிச
செய்த திருமொழியைப் பிறப்பிப்பினிசகு மூற்றதென்று அருதித்
தம் மனதாள் வைத்துக் கொண்டு வாழ்பவாக்கி பெருமை
பொருந்திய திருவடிகளையுடைய கண்ணனை ஒருவடிக்கீழ்
எனறும் பிரிபாது இருப்பாரிகள் 143

வினாக்கள் குறிப்புகள்

தனியன்கள்

1 அலலி—இதற் மலலிநாடு—நிருவிலலிபுதுகரவடுதத நாடு தென்புதுவை—நிருவிலலிபுதுதூர் ஸயில, வினகரு எக்பன உவமை ஆகுபெயர்க்கள தனியபாடணத்த தனியன எனபது னவணவ மரபு

2 கரிசங்கு—வணத்தத சங்கு மாணத்த தொடை எனபது ஒருபொருட பனமொழி 'கருப்பூரம் நானுமோ கமலபூ நானுமோ (64) என்ற நாச்சியாரா நிருமொழிப பாடணக கருத்திற காண்டு கோலச சரிசங்கை விசயம் ஏதாரா

நாச்சியாரா நிருமொழி

1 ஆண்டாள மார்கழித் திங்கள் முழுவதும், கண்ணனை அடைபய பாவை நோனபு நோதறான கைத்திவகல் முழுவதும் கோலமிட்டு வழிபட்டான மாரி முற்பாதியில் அவன் வரும் தெருவினை அவனகரித்தான எனபது கருத்து மண்டலம்— கோலம் அநங்கதேவன்—மகமதன் உம்பி—உன் தம்பி மன்னத லின் தம்பி சாம்ச சாமன்ச மெழுகித்தறகு அவன் தம்பியையும் தொழுவேன் எனவிறான

2 'முல்லும் என உங்கமயிட்டுக் கூறியதால் ஏறம்பு முதலி வனவும் கொள்ளப்பட்டன 'பேர் எழுதி எக்பதறகுத் தன் அம்பி சலிவ பேரெழுதி எனறும் தன் உணத்திற பேரெழுதிக கொண்டு எனறும் கூறுவர் புள்—நானை வடிவிக வந்த பகாசரன் மன்னதலின் விக கரும்பு அம்பு, மனாகல்

3 முப்போது காலை உச்சி மாலை வாசகம் சொல் வித்தகன்—நிறமயுடை உவவன வேண்டவாணன்—நிருவேங்கட மலையில வாழுகின்றவன்

4 புராணம்—பழமைவாய்ந்த சான்று—புராணம் மீள்கொடி மனமதனுக்குரியது திரவ்யம்—(திரவ) (திரவக் கவர்ப்பினால்—பெணமான சருப்பு மீள்—சூழ்ந்து உலர்ந்த பரிசாயம்—விதைப் பருவம்—இரம்பருவம் துவரைப்பரிசாயம்—துவாரகை மனவாய்ந்த கண்ணன்

5 அவி—வேளையில் இடும் பரிசு அவி கடப்பது—உரிமை வாக்கிக் கொண்டுதவ மாளிடா—மலிதா

6 நவனார்—பெண்கள் ஒத்து—காம தூல கருவிலை காக்கணம்பூ

7 கடடி—வெவ்விக்கடடி வாய்—வாய்ம 21-ம் நிதமா வாய்மன்னாச மாவலியிடம் வந்து மூலத்தி மன வேட்டு அந்த செருக்கடடிக் தெடுமாவாதி மூலக்கையு அந்த வாய்ம கடப்பபடுவிறது சாய—ஒளி தரணி—உருகு

8 மாக்கை உண்டு எய்து உலர்ந்தவ எந்த துறத்த நோன்பு நோற்றவைக குறிக்கும் தாமழ்ந்த தரிசு தாங் வாய்ப்புறம் செருத்தது தேச—21, புழ சேச மயி—குதிரை வடிவாக வந்த சேசி என்னும் அரக்கனைக் கொன்ற தலைவனாய் திருமால்

9 பாக்கடல்—உலகைச் சூழ்ந்துள்ள கடல் அம்மது—தடுமாறி உறைத்தம்—தாக்கும்

10 கழல்—திருநாடி ஆகுபெயர் 41-ம் 21-ம் திருவாய்ம பீடம் என்னும் யானை பொருட்பு—உலர் புடவ—9-ம் புத்தா விட்டு சித்தன்—பெரியாழ்வார் 6-ம் காதல்—ஆண்டான்

11 நரன்—சகலரீதிநிற திரும் சாரிய நாட வாய்ம—துன்பம் தரிசுமே—நீங்குமோ? சிந்தன—திரு மகமால் 1 கொண்ட திருமால் இயம்பாக்கினை குழம்பு எயித்—உண்ண மாமியசோதை மகனாகவும் இருப்பது மேலும் குழம்புள் செய்வதற்கு இடமாகும் எனக் கருதுகிறதால், டைக்கருப பெண்கள் இதற்குமொழியில் சிறந்த மகனாகவே என்று ஆண்டாகி பாடியது நேகராய பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் வரும் சிறந்த பருவத்திற்கு அடிப்படைவாய்ந்தது

12 'எங்கள் மீது இரகசம் கொண்டு எங்கள் பிறநிலை அழிக்காதே என்று வேண்டுகின்றனர்

13 குண்டு—ஆழம் கோளி அரி—பதறிக்கொள்ளும் சிவசம் மால்—மயசம் தென்திசைக் கடல்—தெளவிய அலைகளை யுடைய பாறகடல்

14 கைவல பித்து மாயமந்திரம்—சொக்குப் பொடி என்பது பழையபுரை நொய்யர்—அறபர் 'உண்ண நோவ வுரைத்தால் எவகளை மந்தவர்களை நொய்யர் சிறு பிள்ளைகள் எண்பார்கள் எனவே, நோவச் சொவல் மாடடோம் என்றும் கொள்ளலாம்

15 விசித்திரம்—இறைவனின் அரிய படைப்பு உரோடம்—ரோஷம், சினம் கள்ளம்—மாயம், வஞ்சனை சேவன—கேசி என்னும் அரக்கனைக் கொன்றவன் கண்கள் அல்லவே என்றதன் கருத்து, கண்களாய் இருந்தால் இரகசம் இருக்கும் என்ப தாகும்

16 சிற்று உண்டு—ஒரு கருத்து உண்டு செற்று—அழிந்து அழிக்க எனக் கொள்க, பூசல்—பொசு சேவகன்—வீரன்

17 பேதம்—வெளிப்படையாக இவ்வாறாக வேறுபட்டு இருக்கும் உட்பொருள் ஒதம்—அலை குளி—ஆனை சேறு—அணையின் பெயர்

18 தூதை—பாணை களஞ்—ஒரு வகை முறம் கைத்தால்—கைத்தால் வேறுதால் இன்னாமை—மனமம் கலையின்மை இடைகருபு பெண்களின் உணவம் கசப்புறறு இருந்ததால், கண்ண நீண்டியது அவர்கட்கு இன்பம் தருவதை

19 முறறம்—வீட்டின் முன்புறம் மெய்ப்பிணக்கிடுதல்—உடலைத் தழுவுதல் காண என பிறநிலைச் சிதைத்ததோடு சிறுமிய ரிடம் பிற குறம்புகளும் செய்தான்

21 ஆழியரு சேவன—சூரியன் அரவு அனை—பாம்புப் பருக்கை ஏழைமை—திறமை

22 மது இனி தழாய—தேன நிறைந்த இனிய துளசி விநி
யினமையால்—சிறு நெறிகளுப் பொருந்தாமையால், 'அது
என்பது இவகு தழுவதனைக் குறிக்கும் உரை—ஆனால் காலிபகன்
என்னும் கொடிய நாகப் பாம்பினைக் கண்ணென கொன்ற செயல்
இவ்ருக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது

23 'எவனே என்பது என்ன என்ற பொருளில் வந்துகிறது
இனம்—இனமகி குறுப்பு எம் அனைமார்—எம்
அனைமார்

24 பரக்க விரித்து—அவ விரித்து, அரக்க—அடக்க
கண்ணீராக—கண்ணீர்த் துளிகள் அமைகுறையா(து)—
தருமபுவதை குரங்கு + அரக—குரக்கரசு

25 கறுகிறுவிட—கடிகிறுவிட விசுவாமித்து என + இ +
மாரகம்—என அனைமையாசன இராதே—இராமல்

26 தட—பெருமை உரிச்சொல் அதது—சாரியை, ஆற்ற
வும்—மிசையும், படிது—வஞ்சனை குறுப்பு கண்ண குடக
கத்தாடிப் பேண்களின் உளம் கவர்ந்த விளையாட்டு இவ்ருக்
குறிக்கப்பட்டு உள்ளது

27 அயர்க்கின்றோம்—வருததுகின்றோம் ஊரகம்—ஊராகிய
இடம் 1 அம்மனைமார்—தாயமார் போர விடாய—
போகவிடாய

28 தொலை விராத்தியாகவோன — கழிக்காவதற்கி
ஆகிய மேல் அறிதுயில் கொள்வான எழுமாம சேமம்—
காவல் நன்மை கெடுதல்—உறுதியாக கோமளம்—இளமை

29 கஞ்சன் — கமசன் எல்லாம் — இரவிய உரப்பாள—
அதட்டாள ஆண்ட விடுதல்—நினைத்தபடிக் குறுப்பு செயல்
விடுதல் மனம்—வெடகம்

30 கரிய பிரான்—கருநனை, கண்ணன் பட்டன்—பட்டர்
பிரானாகிய பெரியாழ்வார்

31 கடல்—கடல் இழைத்தல் தலைவனை அடைய விரும்
பும் தலைவி, தன் எண்ணம் நிறைவேறுமா என்பதை அறிந்து
கொள்ளக் கடலிழைத்துப் பார்ப்பாள் கடல் இழைத்தலாவது,

மணலில் வட்டமான கோடு இழித்த அதற்குள் சுழி சுழியாசச்
 சுழிசுகு கொண்டு சென்று மூடினை சுழிகளை எண்ணிப்
 பார்த்து சுழியின் எண்ணிக்கை இரட்டையாக இருந்தால்
 எண்ணம் திறையேறும் என்பது குறிப்பு சங்களை மூடி
 கொண்டு மணலில் வட்டமாச ஒரு கோட்டை வரைந்தால் அதன்
 மூலும் மைட்டியும் ஒன்று சுடினால எண்ணம் திறையேறும்
 என்வும் கருவர்

32 வாமனை—குறள் வடிவின்ச மாவலியிடம் சென்று
 மூன்றடிமண் கேட்டு நெடுமானாக உயர்ந்தவன் ஓட்டரா வந்து—
 டட்ட மாக ஓடி வந்து

33 வாள நுதல்—ஒளி பொருந்திய நெற்றி சோமனை
 துதைக்கும் வழிகாட்டிய தலைமைபுடைய மனை கண்ணனின்
 தந்தை வசதோய தாய தேவடு

34 பூதநீள் கடம்பு—எண்ண கரம் பட்டதும் கடம்ப
 மரம் பூத்தது என்பது பழை வரை

35 மாமதயானை—கம்சன் ஏரீய சூவலயாபீடம் என்னும்
 யானை

36 மருதம் முறித்தது : யசோதை கண்ணனின் குறும்பைப்
 பொறாமல் அவனை உரலில் சுட்டினான் அவன உரலை இழுத்துக்
 ிரண்டு கவழந்து சென்று தட்டையாக இருந்த மருத மரங்களை
 முறித்தான்

37 சிகபாவன கண்ணனுக்கு அதை மனை கண்ணனிடம்
 பகைமை கொண்டவன்

39 குறள் உரு—வாமன அபதாரம்

40 வாரணம்—சுஜெநநிரன் என்னும் யானை குழகணாரா—
 அம்மினையுடைய கண்ணன்

41 ஊடல் உணர்ந்த புணர்ந்த இவைகாமய
 சுடியார் பெற்றபயன் (1109)
 என்பது திருக்குறள்

42 மன்னு—நினைபெற்ற மணிமூடி—மணிகள் பறித்த
 மருடம் சங்கு—சங்கு வளையங்கள் பிரிவுத துன்பத்தால் உடல்

மேலிவடைப வளைபவகல் சுழன்று விழுந்தன
சோலை பன்னு—பவமுறை சொல்லி

43 விளி—ஒருச விவகல்—குற்றமற்றவன் அடிவாரிகளின்
குற்றங்களை நீக்குபவன் சுத்தாட்டு—சுத்தாடி வருந்தின
மீழ்ந்துதல்—சொல்லுதல் வேங்கடவன்—திருவேங்கட மணியில்
நின்றதிருக்கோலத்தில் உள்ளவன்

44 மாதவி—இந்நிரலின் தெரிப்பாகன இராமனுக்குத்
தேரோட்டியவன் சரமமாரி—அம்பு மறை தாயதலை—
உணமைத தலைவரி (மாயத் தலைகள் அவை) தலைவன்—
இராமராவிய தலைவன் போது அவர்கா—பூக்கி மலரும்
சேரலை பொறி வண்டு—அழகிய புளிர்களைபுகைய வண்டு
காமரம்—சீகாமரம் என்ற இனிய பன் கருமானிக்கடி—நீல
மாணிக்கம் போன்ற நிறமுடைய கண்ணன்

45 ஈனடி—தறுமடி இமை பொருந்தா—உறங்கிக்கிளை
கருளின்—கருடன்

46 பரந்து—பரவி பொருகயல்—பொரிமும் கயலின்னகல்
இன அடிசில—சரிக்கரைப் பொக்கை தோழமை—நட்பு

47 இரும்பேசை—திருமால் வலி செய்ய—துன்புறத்தி
றுறுவல்—பற்கள் செய்ய வாய—செய்த வாய மணித்தடம்—
அழகிய இடம் கண்படை—உறக்கம் தத்துவா—பயப
பொருளாயுள்ளவன் கைமொறு—உதவிக்குப் பதில் உதவி

48 குமைத்து—புகைத்து ஆளுவர்—துன்பம் தண்டு—
சதாபுதம் தரும் சாஸ்ப பெறுதி—புண்ணியம் மிதநியாகப்
பெறுவாய

49 சாரங்கம்—திருமாலின் வில் சுதுரன்—ஆற்றலுடையவன்
கச்சங்கம்—ஒப்பந்தம் விரைந்து ஒலலை—பிக விரைந்து ஒரு
பொருட்பன்மொழி

50 சித்தரத்—திருமகளை மார்பில் கொண்டுள்ள திருமால்
பாசம்—வலை இரண்டத்தொன்று—இரண்டினில் ஒன்று
இரண்டில் ஒன்று செய்யாவிடால் அவள் உயிர் வாழ
மாட்டாள் அதனால் குயிலும் சோலையில் வாழ முடியாது
என்பது கருத்து

51 அடிமைகளை + அவன் எனப்பிரிக்க ஊட்டுத்து—நடுவில்
புகுந்து கதாததாதே — வருகதாதே இவகுததை—இவகு
துரப்பல்—துரநதுவேன

52 மட நதை—பெண் மாதறம்—சொல்

53 வாரணம்—வாண நாரணநம்பி—கண்ண இது
மூதரிபத்துப பாடல்களில் திருமணச் ச: வதகனகூறப்படடுள்ளன

54 வதுவை மணம்—திருமணம் ஒரு பெருகுடபனமொழி
கூறு—பாகுமரம் கோள் அம்—ஆற்றனுடைய சிவசம்
மாதவன், கோவிதன்—கண்ணன்

55 தேவர் குழாம்—தேவா கூட்டம் மத்திரித்து—
ஆலோசனைசெய்து மத்திரக சொடி—திருமணப் புடவை
சுதநரிதுராகை நாததனார மனமாலை குட்டுதல் அக்காலை
மரபு என அறிகிறோம்

56 கிட்டார்—பெரியோர் எடுத்து ஏததி—குரலெடுத்துப்
பாடி பூபுனை கண்ணி—பூமாலை

57 கதிர்—சூரியன் சதிர்—நடனம் அடிநிலை தொடரு—
கால் அணியாகிய செருப்பினை அணிந்து 'திருவடி நிலைகளை
அருகிலிருப்பார் கையில கொடுத்து எப்பது பழையவுரை

58 வரி சங்கம்—அழகிய கோடுகளையுடைய சங்குகள்
தாமம்—மாலை நிறை—வரிசை மதுகுதா—மது என்னும்
செகசனை அழித்த கண்ணன்

59 வாய நவ்வா—ஒதுவதில் நிறத்தவர்கள் பசுமை +
இவை—பாசிலை சமீதது—வேளசித் தீயினிடும் சிறு விறகுக்
கூச்சிகள்

60 பறநாவான்—துணையாக இருக்கின்றவன் தான்—
கால் மிதிகை—மிதிப்பிக்க

61 நிலை—வின போகிற புருவம் ஆகுபெயர் வான்—நரி
எனறுமார்—என அண்ணன்மார் எரிமுகம்—கேனவித்தி, பாரித்து
—வனரித்து மூகத்து அட்ட—அளவியிட

62 அபயி மடபித்த—புரி சாந்தம—சந்தனம் மணநீர் மங்கல விரி வகம செயது எனவும் அக்கு ஜனாமேல அவனோடும் உடன சென்று என்னும் கொண்டு கூட்டுக

63 ஆயன—ஆயிர்பாடியில வளாந்த கண்ணல் வேயர் குலத்தில தோனறியுள பெரியழவரா வாழும்—மனநீறுகருப பொருதநின் பழைய உரையாரர் 'நனமக்கன எனபதற்கு நனவ கணவரி என்றும் பொருள கொண்டுள்ளார்

64 மருப்பு—கொம்பு, நந்திரம்—மணம் ஆழி—கடல

65 கை + தலம் + இடர் = கைத்தலத்திடர் = கைத்தல மாரிய இடம் நடவளப்ப — வருதலும்படி

66 தடவரை—பெரிய மலை சந்திரமலம்—மழைக் காலம் உலா—பெளஷயி மலை உச்சியில் சந்திரன் இருத்தல், திரு மாலின் கையில் சங்கு இருப்பதற்கு உவமை 'இடை உலா எனபதனை 'உலா இடை எனக் கொண்டு 'வளர்பிறையின் தருளாள் எனவும் கொளவர்

67 'சந்திர மண்டலம் எனபதற்குப் பனிநீர்க் குப்பி என்பது பழையபுரை தாமம் + உதரன் = தாமோதரன்—கயிறறின தழும்பு பொருதநிய வயிறிறையுடையவன் அத்தரம்—பிரிவு கொளவாய் எனபது கொடுப்பாய் எனறும் பொருளில் வருதலுள்ளது

68 கடலில் வாழுவார்—கடலை வாழும் உயிரினங்கள் இன்னார்—இன்ன இன்ன பண்புகளை உடையவா இன்னவாரா—இப்படிப்பட்டவர் மன—உயிரினின் தலைவராகிய இவ் வன பன்னாள்—பவநாள்

69 தீர்தம—கங்கைமூதையி புண்ணிய தீர்ததங்கள் சாயத்த + சாததாள் = சாயத்தீர்ததாள் செய—தூரமான, மிகுந்த தீர்ததம்—தூயமை வாயத்தீர்ததம்—வாயமுதம் புண்ணிய தீர்ததங்களின் ஆடாமலேயே கண்ணனை அடைவயும் பேறு இச்சாங்கிறத்க கிடைத்ததுள்ளது எனபது பொருள்

70 வசுதேவன் மகன் வாகதேவன் கண்ணன் அண்ணவசம் செய்யும்—வாயமுதம் உண்ணும் சகித—சகிதா—இறுதிப் போலி திருமாரின் 7மன்குத் தாமரை இவைகளும் கைக்குச் செந்தா மரை மலரும், சங்கிறகு அன்னமும் உவமை

71 கண்படை—உறக்கம் பெண்படை யார்—கண்ணன்மீது
காதல் கொண்ட பெண இனத்தார் பூசல—ஆரவாரம்
பண்பு+அண்பண்படை—பண்பு | வ ள ள ன பண+பல
என்றும் ஆம்

72 பதினாறாவிரம் எப்பது மிகப் பலர் என்னும்
பொருளில் வந்துள்ளது கிதையாரோ—பகை சொல்லாரோ?

73 பறபம்—பதமம்—தாமரை நாயன்—உத்தியையுடை
யவன் அணுக ர்—நெருக்கி உடையவா

74 மேலாபு—விதானம் போந்தானே' என்பதில் ஏவாரம்
—பெண முகங்களுண்டு—முகங்களைய கிரமரன் பெண்ணிரமை
—பெணமை ஈடழித்தல்—அடிபோடு அழித்தல் இது—ஐயு,
வராமல் இருக்கும் கொடிய செயல்

75 முததம் நிதி—முததுக்களைய செயலம் மூலம்—மேம
சாமம்—நீலம் கருமை எளி ஆனன்—நிருவான், நிருவதுகளால்
ஆட்கொண்டிதவன் எதவப்பட்டு—வவப்பட்டு ஏமத்தோர்
பெனறல்—இன்பமாயக் கடிவிருப்போர் விருமபும் தெனறல்
இலக்கு—(தாக்கும்) குறி

76 ஒளி—அழகு வண்ணம்—நிறம் எளிமை—தனிமை
அளி—அருள், அருளை ஆவி—உயிர்

77 ஆகம்—உடம்பு மாரீவறகு—மார்பினைபுடையவயிடம்
புலகுதல்—தலுவுதல் புரிவுடைமை—ஆசை செப்புமின்—
சொல்லுமின்

78 வன்ன—தலை, சதை உயிர்—நகம் இடந்தான்—பிளந
தவன் சரியண்கள்—கழனும் வண்ணவகன் 'சரி' என்பதையே
ஒரு வண்ணவ வகையாகவும் கொள்வர் தருமாவை என்பது
தருமாறு என்ற பொருளில் வந்துள்ளது

79 சலம்—நீர் நிரந்து—பரவி, உணவு உண்ட விளங்குளி—
உவங்கு என்னும் கொசு மோதததலை ஒருவகை நோயுற்ற
விளம்பழம் இந்நோயுற்ற பழத்திற்குள் ஒண்டும்இராது இதனை
வேழம் உண்ட விளங்குளி என்ற தொடராலும் அறியலாம்
வேழம் என்பது ஒரு வகை நோய் நடனை நோய்—மிகச் துன்பம்
ஒரு பொருட் பன்மொழி

80 அடி வீழ்ச்சி—திருவடியின் வீழ்ந்து வணங்குபவள்
என்ஆவி—என் உயிர்

81 காரிகாவம்—மழைக்காவம் போரீக்காவம்—இராவண
னோடு போர் செய்த சாவம் பொருதவனார்—போரிட்ட
இராமன் எருக்கின் அம்பழ இலை—எருக்கிக்கு செடியின் சூழிய
பழுத்த இலை வாரகாவம்—நீண்டகாவம்

82 சதி—அடைக்கலம், ஆதரவு

83 நாகததின் அணையாள்—பாம்புப் படுக்கை உடை வலன்
நடுத்துதலாள்—அழகின் நெற்றியை உடைவலன் போகம்—இன்பம்
ஆசை—நெஞ்சம்

84 சிந்தாரம்—செய்யு, செம்பொடி—அழகிய பொடி இத்திர
கோபம்—செந்திறநுடைய பாட்டுப்பூசரி மதுரக் கொழுஞ்சாறு—
அமுதம் சூழை—சூழல் வலை உயரும் கொலோ—பிழைப்
போமா? மலை லுழை தம்இதிர கோபங்கள் பரவி மலையை
மறைத்துக் கொண்டதனாக் அதனைக் கடப்பாராக முடிய
வில்லையே என்றும், இதிர கோபங்கள் திருமாவின் இதழ்கள்
போலிருந்து அவன் நினைவை மிகுதிப்படுத்தின் என்றும் வருத்தி
னான்

85 அம்புப்புறவு—சூழிய பூஞ்சோலை தாரீ—நீண்ட
தவளம்—முத்த சாக்கொள் படகாள்—வினையினையுடைய
படா மலர்கள் என்பது பழையவுரை சூழிச் சிமீக்க—எல்லி நகை
யாட தாரீ—மாலை பூசை—தன்பம் ஆரீக்கு இருகோ—
யாரிடம் சொல்வேன்?

86 ஒண்மலர்—ஒளி பொருத்திய மலர் உயவகை—பிழைக்
கும்வழி திருவிளையாடு—திருமகன் விளையாடுகின்ற இல்
புருத்த—இருப்பிடம் வந்து வந்தி—வந்தி

87 பாமை+பொழி—பைம்பொழிக் வம்பு—மனம்
பூவை நறுமலர் காயாமபூ பாதகர்கள்—கொடியவர்களே! குயில்
முதலிய ஐந்தும் திருமாவின் திருமேனி நிறம் பெற்று, இவனை
மகிழ்விப்பதற்குப் பதிலாகத் துன்பம் விளைப்பதால், 'இந்
திறத்தைப் பெற்றதனால் உயர்களுக்கு என்ன பயன்? என்று
கேட்கிறான்

88 தங்கம்—உயாச்சி 'முனை எக்பவ ஆகுபெரராயக
திருமாவை சனர்திறுது தொகியெ—தங்கிய சரண்—
அடைக்கலம்

89 தடா—பாண வாய நோதறு—படைவல இருவதாக
வேண்டி பரவி—ரிதாழா அக்கார வடிவில—சாககாரப
பொருள்கம் ஏற்றிடு—பெருகுவின்ற செலயம்

90 அழுது செயதல—உண்ணுதல் ஆனும் செயவன—
அடிமைமும் செயவே—நேர்படிவ—சேர்ந்ததால்

91 கரிய குரு—கரிக்குருவி, பரததுவாசம் மருகி—ஒரு
பன் துவராபதி—துவாரகை வாராதை—புகழ் உரைக்கின்றது
—உரைக்கின்றன ஒருமை பன்மை மயக்கம்

92 தூங்கு—தொன்குவின்ற 'திருமுகம் எனபது இங்கு—
வாயினைக் குறிக்கின்றது மடுத்து—வைத்து, தலைப்பெயவது—
கடுவது

93 சந்து—சந்தனம் காராஅகி—கரிய அகில தடவகி—
குளவகை வந்திழியும்—வந்து பாடியும் சுருமியு—வண்டு குழை—
கந்தல்

94 கோடல்—காத்தள 'கார்க் கோடல் எனபதற்கு கருவ
காந்தல் எனவும் பொருள் கூறுவர் காந்தல் திருமாவின் நிறவ
காட்டியும் கார்க்காலத்தின் வருகையை உணர்த்தியும் தலைவி
வைத துளபுறுத்தியது போரவிடுதலையு—அனுபவியவன பூசலிடு
வது—முறையிடுவது தார்க்கு+ஒரும—தார்க்கோடும் தா—
மாவை ஒருமவருத்தும்—இவ்வாறு தலைவி வருத்தத் 'காமம்
யிர்க் கழிபடர் கிளவி எனப்படும்

95 தொனறி—செல்காந்தல் வலவகை—வலதுகை ஆழி—
சக்கரம் மாற்றோலைப்படலர்—அடிவார 'மாற்றோலைப
பட்டவா எனபதற்குப் பகைவா என்றும் இல்லறத்தார் என்றும்
பொருள் கூறுவர் மாற்றோலைப் பட்டு என்று கொண்டு
ஒருவரை அழைத்து வரச் சொல்லி வேலை கொடுத்தனுப்பினார்
அவரைத் தவிர்த்து வேறொருவரைக் கொண்டுபோக நேர்ந்தது
எனவும் கூறுவர்

96 மணாட்டி — ரிபன் அஞ்சுதும் — அஞ்சுகின்றோம்
ஆபத்து—ஆயிற்று நாகி இருண்டாவி விட்டது என்பது அவன்
சொன்ன சொல் தவறியதைக் குறிக்கும்

97 பிராட்டி—தலைவி முறுவலகை—பறகை, அகலக்—
துன்பம் ஆழி—கடல் இவ்ருப பெருமிதத்தை உணர்த்திற்று
கொல்லையாக்கி—வரம்பற்ற செயல்களையுடைய சூர்பயண்கை

98 சது—இங்கு இப்போது, கருணை கொடி—கருடக்கொடி
கேடும்—கேடபோம்

99 கணம்—கூட்டம் மா—பெருமை, நடம்—நடனம்
பணம்—பட்டி, பரிசு—தனமை

100 நடமாட்டம்—நடனம் முதல என்பது, இவ்வுக
கண்ணனைக் குறித்தது யிறை—குறம்புகள், எம்மை உடை—என
னுடைய மாடு—செல்வம் போதுமீ—தனமா? தனனைப் பிரிந்
துள்ளகண்ணனிடம் தன கண சென்று விட்டதால் ‘கண்ணிலலை
என்றான

101 தகைத்துக் கொண்டு—நெருக்கித் கொண்டு

102 ஊறல்—ஊறது உயிர், அறுததல்—அழித்தல் நடனை
—துன்பம் நாகம் + அண்ண—நாகனை உரைத்தி — சொல்து
வாய

103 நம்பரை—நம் தலைவா தங்கள் தேவர்—திருமால்
வல்ல பரிசு—இயாத முறையில காண்டும்—காண்போம்

104 உகையும்—விருமபும சங்கம்—சங்கு—சங்கு வளையல்
நீலகம்—நியமுகம் திருமால் தன சனகிசு மிகவும் விருமபுவுது
போலவே, நானும் என வளையலை மிகவும் விருமபுதிதேன்
என்பது கருத்து

105 எழில்—அழகு இன்னமுதா—இனிய அமுதமாக இருப்ப
வர் குழல்—தன்மையிர் கொப்பழு—உந்தி கமலகிழ—தாமரை
மலர் எம்மானா—எமதலைவா முதலில் வரும் அழலவனை
என்பது வளையல்களுப் பெயராய நின்றது பிரிவுத் துன்பத்தால்
மெலிந்தது வளையல் கழிந்தது

106 ஒதம்—உதல் புவி—பூமி ஆதம்—யாதம், ஒன்றும்
சோராமே—குறைவுறாமல் கோல வளை—அழகிய வளையல்
வளையல் வகையுமாம்

107 மச்சு—மேன்தனம், மாட்டம்—மாட மாறிகை பெய
வளை—அழல் வளை இச்சை—விருப்பம்

108 பெயலவச குறா உரு—ரண்புரை வருத்தம் அழ
கினைபுகைய வாழை வடிவம் நலிசு—குறியீச்சி ‘இவ்வாதோம்
என்பதற்கு ‘ஒன்றும் இலாசை வறியவா’ எனிய எனை எனவும்
பொருள் சொள்ளலாம்

109 காப்பொருள்கள்—வளையல்கள் முதலியவை செய—
வயல் ‘எப்பொருட்கும் நின்று என்பதற்கு, குரங்கு, வேடுவிச்சி
ஆகியவர்களுக்கும் எவியராய நின்ற என்பது பழையவரை ஆரீக்
கும்—யார்க்கும் அறிவுடையார்க்கும் மெய்ப்பொருள்—உயிர்

110 ஊடு அறுத்து—துகடயில் அணைகடடி இரு கூறாக்கி
ஆகை—உடம்பு வாய்புண்டு—கடடுண்டு பேது—துன்பம்
நிறுமை நன்மை—பெருமை எனவும் கூறுவர் எஃ துன்பத்தை
எண்ணிப் பார்த்த விலகையே! என்பது குறிப்பு

111 பாசி—நீர்ப்பாசி மாக—அழகு பனறி—வராகம்
தேச—ஒளி

112 கோடித்து அணைகாரம் முதலிய ஏற்பாடுகளைச்
செய்து கன்னி—ருகிமினி அணாநதிருக்க—செய்வதற்கு இருக்க
பேணும்—விரும்பும் அறங்கம்—நிருவரங்கம்; நிருகன நடன
மாடும் இடம்

113 மெய்க்கைப் பெருவாரத்தை—கண்ண அருளிய
உபதேசம் உபபாரி—விரும்புவா தமயிடையே என்னது
நிருமாவிடத்திற் என்றும் பெரிவாழ்வாரிடத்திற் என்றும்
பொருளிட அமைந்துள்ளது சாதிப்பாரி திறவேற்ற வலவா

114 பெற்றிருந்தானை—பெற்ற தாயாமி தெவகியை
பேர்த்து ஒரு தாய—வேறொரு தாயாமி யசோதை இல—
மானிகை மல—மணிகள், மறகனம்—கவிவாசன போ செய்யும்
இடம்

115 தாயவாகும்—அயனார் அனாவும் பாணியாது—
தாமதியாமல் மருந்து செய்து—பரிகாரம் செய்து மானி—
வாமனா தனமறியும்—(தோய) நிருமசிச் செவனும் நீரும்

116 கொந்தளம்—சனகை பரக்கழித்து—பழியுண்டாகி
நள நிரூடகை—நளனிரயி

117 ஆம் + நா = அனகை—அழகிய கை, கச்சு—மார்புக் கச்சு
ரங்கை கை—முன்பக்கக் கச்சு ஆடை எனக் கொண்டு
சடடுக வாயில் போக—இசைய மாட்டா இவருத்தை—
இயகு

118 துழறி—துன்பம் கை கண்ட யோகம்—கை கண்ட
மருந்து உபாயம் நடட்டம் பாய்ந்து—நேராகக் குதித்து நீருத்தம்
—நடனம் போய்கை—மடு

119 மேகம் முதலிய ஏ கண்ணாளை நிருமனிகையுள்
உறுப்புக்களையும் நிகாஜுடடி அழைத்துச் இருங்கோசன் பக்கம்
—கண்ணாடம் போகு—யா போது—நேரம், நெடுநோக்கு—
அருட பாரை பததம்—சோது நிகோசனம்—பாரை பததம்
வோசனம்—சோது பார்த்திருக்கும் இடம்

120 தண் அமுதுழாய—ஞாரதத அழவிய துணி பண் அழிய—
உடுக்குலைப ஆறறகழிய பவதேவன—கண்ணலின் அண்ணை,
அண்ணலின் வெற்றி தம்பியிற் செறறியுமாம் வண்ணம் திரிதல்
முதலியன பிரிவு துன்பத்தின் விளைவாகும்

121 கனறு+இனம்—கதறினம் யாபும் உண்டான—கட்ட-
வும் பெறாந் ஏசு—ஏனனம் காவிகை—பக்கிகை

122 செறுபயாசிலை—கோயல கொண்டால் தலைப்பழி—
பெரும்பழி நனமை—சிறப்பு தலைவிடாதே—தலை குளியாமல்
குட்டு—கொடுங்கை, மரணிகை உறுப்பு

123 மனனு—நிலை பெற்ற வன்—வன்மான் தமர்—
தம்மவா, உறவினர் பெயர் வேண்டி—செலுத்த வேண்டி
துணிந்த துணிவு எடுத்த முடிவு, ஏத்த வலவார்—ஒதவலவா

124 சருததெயவம்—சரிய திருமால் புண்ணின் புலியிட்டால்
தாங்க முடியாத எரிச்சல் உண்டாகும் 'அழகு எனபதற்கு
நனமை எனப் போகுள் கொண்டு, 'பொறுத்திருந்தால் நனமை,
உண்டாகும் என அறிவுரை கூறித் துன்புறுத்தாமல் எனவும்
கூறுவர், அரை—இடுப்பு வீதம்—பட்டு

125 துணைம் பெய்தல்—துணைவிடுத்தல் நிரை—பக்கிகட்டம்,
குடநடை—கும்பகோணம் எனனும் திருத்தலம்

126 கஞ்சை—கமசனை, விலயி—புருவமாதிய விலகினை
உடைவவன் சிறை—சிறகு கோல—அம்பு, வேவுண்டு—வெந்து
வா மாலை—துளசிமாலை

127 'ஆயாபாடி எனபது ஆகுப்பயராய ஆயாபாடிப் பெண்
கனைக்குறித்தது காரி ஏறு—கரிய காளை போன்ற கண்ணன்
உயமை ஆகுபெயர் உழை—வருந்த, உழைகுண்டு—வருந்தி
படுகலி—படுகச செயது

128 முழி—முகர்ந்து பொழிவவாய—சோலைவில உரு
வெளித் தோற்றம் எய்பது கண்ணுக்குத் தோன்றாமல், மனத்
திறகு மட்டும் தோன்றும் காட்சி

129 தவட தெறிமுறை குளப்புக்கூறு கொளப்படடு—காவி
னாவ மிதிகப்படடு குளப்பு—குளம்பு—கால் புடைபெயாதல்—
அசைதல் போடகவ—பொயவன்

130 மீ மேளமை, மீது—மேல் வெற்ற வெற்றிதே—ஒரு
பயனுமின்றி பெற்றதாய—மாணாகப் பெற்ற யசோதை கும்பை
—என்றும் இளவையுடையவா அற குற்றம் அவை—அவனுக்கி
கெனதே முடிவு செய்யப்பட்ட குறை

131 கிழங்கொடும்—வேரோடும் அழகை—கொடுத்ததாயா

132 என?—என் பயனுடையது? ஒரு குரன்று—எரு நான்,
ஒரு சமயம்

133 அய்யம்—துன்பம் அணிவினக்கு—அழகிய வினக்காக
உள்ளவா போடிகை—ஆகை துவளா—வருந்த மாட்டாராகி

134 பட்டி—தன விருப்பம்போல திரிபவன் காராறு—கரிய
காளை போன்ற கண்ணன் கிழகான்று—தம்பி இடமறு—சபதம்
கிடுததாவனம்—பிரூத்தாவனம்

135 அனுங்க—வருத்தி நடுங்க குணங்கு—முடை நாற்றம்,
குட்டேறு—இளங்காளை சணங்கை—கூட்டங்கள்

136 மால—ஆகை மயக்கம் வினதை நிறுவன்—வினதை
தப்பவனுடைய மகனாகிய கருடன்

137 கா—மேயம், மேசம் திருமாவின் மேலிக்கும், தாமரை
ரணனுக்கும் உவமை சாதற்கு கொண்டு—இழுத்துக் கொண்டு
குப்பாயம்—சட்டை புசு—புனனி மால்—பெரிய

138 வலையிலிருந்து தப்பி ஓடிய பன்றி திருமயவும் கிடைக்
காததுபோல, கண்ணன் கவர்ந்த பொருளும் திரும்பக் கிடை
காது அவன் தரமாட்டான்

139 சார்வகம்—விவ வட்டம்—வளைவு உதயவருப்பதம்—
ஓர்வா உதிகரும் மலை கதிர்—சூரியன்

140 இதற்கு முதலிய பாடலில் பொருத்ததிலி என வத்
தூகின்றவ இப்பாடலில் வரும் பொருத்தமுடைய நம்பி, என
பதை வருசப கழ்சலியாகக் கொண்டு, பொருத்தமிக்கின்ற நம்பி
என்பபொருள்கண்டா பழைய வுரைகாரர் கருத்து—எண்ணம்
பிழைத்தது—தப்பி அருத்தி—விருப்பம் தாரா கணங்கள்—
நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் (கிடுத்தம்)—கிடுத்தம்—கூட்டம்

141 அரி—கருணை ஆழியான — சக்கரத்தைமுடைய
திருமால் பூக்கூழல்கள்—அழகிய கததங்கள் மிரிர்—வினக்கம்

142 அய்ய—பிரமம் நவீர்—குணிகை மாமலர்—பெரிய
தாமரை மலர் விமண—குறிமறறவன், கண்ணன்

143 பருமை+தாள்—பருத்தான் மருத்து—பிறவிபிணிக்கு
மருத்து பெருமை+தாள்—பெருத்தாள்

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

எண் : செய்யுள் எண்

அகிலகத் தவத்	117	சதிரொலி	97
அகிலவ வினை	133	சருடபுனிக்	10
அழிதும் தொழிதும்	128	சருடபுழை	64
அறவன்	36	சருவினை	86
அனுங்க வெளனை	135	சுதறினம்	121
அன்றினனாதன	37	கனவியரோடு	30
அன்றுவகம்	51	காட்டில் வேங்கடம்	32
ஆய்நுக்காக	63	காபுடைநெல்	7
ஆய்ச்சிமார்	34	காக்கை	81
ஆரேயுலகத்	127	காக்கோடல்	94
ஆர்க்குமென	118	கார்த்தண கமலக்	117
ஆவலையுடை யார்	38	காத்தன் முகி	119
இதுவென்	22	காவலக்கதுவிடு	25
இதிரனுளரிட்ட	55	காவலையெழுத	91
இம்மைக்கும்	60	குளமும் அபயித்	62
இன்று முதறும்	12	குண்டு நீருடை	13
இன்று வந்தித	90	கூட்டிலிருந்து	122
உண்ணாதுதவகா	110	கைப்பொருள்	109
உண்பது சொல்லில்	71	கொண்டசொல்	39
உருவுடையார்	6	கொம்மை முலை	132
உள்ளே யுருகி	131	கொங்கலும்	92
உண்ணோடுடனே	68	கொலைமணாட்டி	96
கூடல் கூடல்	41	கொழியழை	71
எதற்குசயும்	47	சங்கமாகடல்	80
எல்லே யிதென்ன	23	சந்திர மண்டலம்	67
எழிதுடைப	105	சந்தொடு	93
என்புருகி	45	சலங்கொண்டு	79
ஒலிவண்ணம்	76	சாரிசரம்	49
கருசன் வனை	29	சிந்துரச்செம்	84
கருசைக காயந்த	126	சீதை வாய	20
கடலில் பிறந்து	65	சுவலிய புறான	4
கடனே கடனே	102	செங்கமலை தாண்	70
கணமாமலில்	99	செமலைமயுடை வ	113
கண்ணன் என்னும்	124	சட ச ருநிழ	26
கண்ணாலக	112	சடவழங்கல்	66

இந்தையும்	116	பேரீச்சகலிறு	85
தருமம்தியாக	139	முச்சணி மாட	107
தாமூசகம	104	மதியான	92
துங்கமலாப	88	மதத நன்னறு	3
தௌரியாரீ	31	மததனம் கொட்ட	58
தையொரு	1	மழையே	101
தொழுதுருப	9	மறற்குத்தி	114
தடமாடித	100	மன்னுபெரும்	42
தடைபொன	129	மன்னு மதுரை	123
தல்ல என தொழி	103	மாகடை புடம்	9
நாகத்தின ஆனை	83	மாட மரணிகை	35
நாட்டைப் படை	142	மாதவி தேர்	44
நானியினி	115	மாதவன என	138
நாம மாயிரம்	11	மாயிமாரீ	28
நாளை வதுவை	54	மாமுத்த நீதி	75
நாது நனும்	89	மாணாயப் பிற	136
நாற்றிகைத்	56	மின்னாகத	77
நீரிலே நின	27	மூக்கைப்பிராட டி	97
பட்டிமேயநது	134	முற்றத்தாடு	19
பதினா நாமாயி	72	முற்றிவாத	16
பரசுக விழித	24	மென்னடை	46
பருத்தாட	143	மேதிநொக்றி	95
பழகு ஊன	40	வட்டவாய	18
பாசி தூத்ததுக	111	வண்ணம் திரிவும்	120
பாஞ்ச சன	73	வரிசெவ வாலி	61
பாடும் குயில்	98	வாய தலணர்	59
பாலாயிவை	125	வாரசனமாயிரம்	53
பூமகன	33	வானிடை	5
பெயயுமா	14	வானகொண்டு	78
பேதநகறி	17	விண்ணில	74
பைவிலி	50	விண்ணுற	52
பைம்பொழிவ	87	வெலிய சுவ	141
பொவலிய பாதி	48	வெள்ளை தெறிவ	15
பொவகோதம்	106	வெள்ளை தெரு	2
பொருத்த முடைய	140	வெண்ணிலினி	43
பொவலாகுற	108	வெற்றிக்கொள்க	130
பொயத நிரதத	69		

பிழை—திருத்தம்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
10	1	இறைவனுக்குக்	இறைவனுக்குச்
10	9	வாழ்க்கை	வாழ்க்கை
10	23	பெரும்புதூர்	பெரும்புதூர்
16	10	தூரங்கங்கனும்	தூரங்கங்கனும்
17	14	அவியினை	அவியினைக்
17	19	பேசுக	பேசுக
19	6	யினையுடைப	மேனியினையுடைப
23	24	சித்திலை	சித்திலைப
25	10	சினம்	சினம்
27	4	ஒன்று	ஒன்று
39	19	ஆழமாக	ஆழமாகப்
46	8	கவரம்	கவரம்
51	16	விண்ணையும	விண்ணையும்
52	11	ஐளனிட	ஐளனிட்ட
55	2	சலசலங்களையும்	சலசலங்களையும்
61	4	சிறப்பி	சிறப்பி
64	17	தென்றலிக்	தென்றலுக்
72	13	தொகு	தொகு
73	7	புளன	புளன
75	16	திருமாவிலு	திருமாவிலுஞ்
77	7	துளசி	துளசி
82	3	போலாகாவோ	போலாகாவோ
89	15	நேரய	நேரய
90	8	னையுயத	னையுயத
90	30	புனம்பன	புனம்பன
92	8	னையுத	னையுயத
94	25	வஞ்சி	வஞ்சி

55738

